

Aktualizované znění

358/1992 Sb.

ZÁKON

České národní rady

ze dne 7. května 1992

o notářích a jejich činnosti (notářský řád)

částka 73 Sbírky zákonů ročník 1992 rozeslána 7.7.1992

(účinnost 1. ledna 1993)

se změnami a doplňky provedenými s účinností dnem

zákonem č. **82/1998 Sb.** 15. května 1998

zákonem č. **30/2000 Sb.** 1. ledna 2001

zákonem č. **370/2000 Sb.** 1. ledna 2001

zákonem č. **120/2001 Sb.** 1. května 2001

zákonem č. **352/2001 Sb.** vyhlášení (5. října 2001)

zákonem č. **501/2001 Sb.** vyhlášení (31. prosince 2001)

zákonem č. **317/2001 Sb.** 1. ledna 2002

zákonem č. **6/2002 Sb.** 1. dubna 2002

nálezem Ústavního soudu č. **349/2002 Sb.** vyhlášení (6. srpna 2002)

nálezem Ústavního soudu č. **476/2002 Sb.** 1. dubna 2003 *)

zákonem č. **88/2003 Sb.** 1. dubna 2003

zákonem č. **18/2004 Sb.** 1. května 2004

zákonem č. **237/2004 Sb.** 1. května 2004

zákonem č. **284/2004 Sb.** 1. září 2004

zákonem č. **628/2004 Sb.** vyhlášení (14. prosince 2004)

zákonem č. **554/2004 Sb.** 1. ledna 2005

zákonem č. **216/2005 Sb.** 1. července 2005

zákonem č. **377/2005 Sb.** vyhlášení (29. září 2005)

zákonem č. **344/2005 Sb.** 13. října 2005

zákonem č. 70/2006 Sb. 1. dubna 2006
zákonem č. 308/2006 Sb. 18. srpna 2006
zákonem č. 81/2006 Sb. 1. ledna 2007
zákonem č. 296/2007 Sb. 1. ledna 2008
zákonem č. 126/2008 Sb. 1. července 2008
zákonem č. 254/2008 Sb. 1. září 2008
zákonem č. 301/2008 Sb. 1. července 2009
zákonem č. 7/2009 Sb. 1. července 2009
zákonem č. 227/2009 Sb. 1. července 2010

***) změny nepřímo zrušením platnosti zákona č. 501/2001 Sb.**

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Notář je fyzická osoba splňující předpoklady podle tohoto zákona, kterou stát pověřil notářským úřadem.

(2) Notářským úřadem se rozumí soubor pravomocí k výkonu notářství a další činnosti stanovené zákonem (dále jen „činnost notáře“) trvale spojený s místem výkonu této činnosti.

§ 2

Výkonem notářství se rozumí sepisování veřejných listin o právních úkonech, osvědčování právně významných skutečností a prohlášení, přijímání listin do úschovy a dále přijímání peněz a listin do úschovy za účelem jejich vydání dalším osobám (dále jen „notářská činnost“). Notářskou činnost vykonává notář nestranně.

§ 3

(1) Notář může v souvislosti s notářskou činností v rámci další činnosti poskytovat tuto právní pomoc:

a) poskytovat právní porady,

b) zastupovat v jednání s fyzickými a právnickými osobami, se státními nebo jinými orgány a též ve správním řízení a v občanském soudním řízení v řízeních podle části páté občanského soudního řádu a v řízeních podle § 175a až 200e občanského soudního řádu s výjimkou řízení o určení, zda je třeba souhlasu rodičů dítěte k jeho osvojení, řízení o osvojení, řízení o povolení uzavřít manželství a řízení o dědictví, v němž vykonává činnost podle zvláštního předpisu,¹⁾

c) sepisovat listiny

(2) Notář může vykonávat správu majetku a zastupovat v této souvislosti.

(3) Notář může též vykonávat funkci insolvenčního správce, předběžného insolvenčního správce, zástupce insolvenčního správce, odděleného insolventního správce a zvláštního insolvenčního správce v insolvenčním řízení.

§ 4

V rámci další činnosti notář vykonává i jinou činnost, stanoví-li tak tento zákon nebo zvláštní zákon.²⁾

§ 5

(1) Činnost notáře vykonává notář za úplatu a při jejím výkonu je nezávislý, nestanoví-li v činnosti notáře podle § 4 zvláštní zákon jinak.

(2) Činnost notáře je neslučitelná s jinou výdělečnou činností s výjimkou správy vlastního majetku. Notář však může vykonávat funkci poslance, senátora nebo zastupitele obecního nebo krajského zastupitelstva a i za úplatu činnost

vědeckou, publikační, pedagogickou, tlumočnickou, znaleckou, uměleckou a činnost v poradních orgánech vlády, ministerstev, jiných ústředních orgánů státní správy a v orgánech samosprávy.

§ 6

Notářské zápisy a jejich stejnopisy, výpisy z notářských zápisů a listiny o ověření (dále jen „notářské listiny“) jsou veřejnými listinami, jestliže splňují náležitosti stanovené pro ně tímto zákonem.

ČÁST DRUHÁ

NOTÁŘ

ODDÍL PRVNÍ

NOTÁŘ A NOTÁŘSKÝ ÚŘAD

§ 7

(1) Notářem může být jmenován státní občan České republiky, který

- a) má plnou způsobilost k právním úkonům,
- b) získal vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu oborů práva na vysoké škole v České republice nebo pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, o vzdělání získaném v oborech práva na vysoké škole v zahraničí, anebo je toto vzdělání uznáno podle zvláštních právních předpisů. Za toto vzdělání se považuje též vzdělání získané na právnické fakultě vysoké školy se sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky nebo jejích právních předchůdců,
- c) je bezúhonný,
- d) vykonal alespoň pětiletou notářskou praxi a
- e) složil notářskou zkoušku.

(2) Notářskou praxí se rozumí praxe notáře, notářského kandidáta a notářského koncipienta podle tohoto zákona a praxe státního notáře a notářského čekatele podle dřívějších předpisů. Do notářské praxe Notářská komora České republiky (dále jen „Komora“) započte zcela praxi soudce, prokurátora, státního zástupce, advokáta, komerčního právníka, soudního exekutora, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce Ústavního soudu nebo Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu, exekutorského kandidáta, justičního čekatele, asistenta soudce, asistenta veřejného ochránce práv, asistenta státního zástupce, právního čekatele prokuratury, právního čekatele státního zastupitelství, advokátního koncipienta, exekutorského koncipienta nebo právního čekatele u komerčního právníka, činnost zaměstnance Ministerstva spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“), který získal vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu v oblasti práva na vysoké škole a který se samostatně podílí na tvorbě návrhů obecně závazných právních předpisů; do notářské praxe ministr spravedlnosti (dále jen „ministr“) na návrh Komory z jiné právní praxe může započítat nejvýše 2 roky.

(3) Notářskou zkouškou se rozumí notářská zkouška podle tohoto zákona a notářská zkouška podle dřívějších předpisů. Za osobu, která složila notářskou zkoušku, se považuje i ten, kdo složil odbornou justiční zkoušku, soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou a advokátní zkoušku, prokurátorskou zkoušku, odbornou závěrečnou zkoušku právních čekatelů, advokátní zkoušku, exekutorskou zkoušku a profesní zkoušku na komerčního právníka.

§ 8

(1) Notáře jmenuje ministr na návrh Komory do notářského úřadu.

(2) Počet notářských úřadů v obvodu každého okresního soudu stanoví ministr po vyjádření Komory.

(3) Notářský úřad zřizuje a ruší ministr po vyjádření Komory. Notářský úřad je určen jménem a příjmením notáře v rámci okresního soudu.

(4) Sídlem notářského úřadu je sídlo okresního soudu, v jehož obvodu byl zřízen. Se souhlasem příslušné notářské komory může notář změnit sídlo notářského úřadu v rámci obvodu okresního soudu.

(5) Notářský úřad lze zrušit jen tehdy, jestliže notář jmenovaný do notářského úřadu byl odvolán nebo zemřel.

(6) Komora předloží návrh podle odstavce 1 na základě výsledků konkursu, který vyhlašuje a organizuje. Komora zařadí do konkursu na základě přihlášky každého, kdo splňuje předpoklady stanovené v § 7 odst. 1.

§ 9

(1) Předpokladem zahájení činnosti notáře je

- a) jmenování notářem,
- b) složení slibu do rukou ministra, pokud již dříve slib neskládal,
- c) pořízení úředního razítka notáře,
- d) uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s touto činností.

(2) Slib zní:

„Slibuji na svou čest a svědomí, že v činnosti notáře budu zachovávat ústavní a jiné zákony a obecně závazné právní předpisy a budu zachovávat mlčenlivost. V notářské činnosti budu postupovat nestranně a nezávisle.“

(3) Úřední razítko notáře obsahuje:

- a) jeho jméno, příjmení, případně akademický titul,
- b) označení „notář“,
- c) sídlo notářského úřadu,
- d) malý státní znak České republiky.

§ 10

(1) Ministr může pozastavit notáři výkon činnosti notáře, jestliže

- a) bylo proti němu zahájeno trestní stíhání za úmyslný trestný čin nebo za trestný čin související s činností notáře, a to až do pravomocného skončení trestního řízení,
- b) bylo zahájeno řízení o způsobilosti notáře k právním úkonům, a to až do pravomocného rozhodnutí, kterým se toto řízení končí,
- c) byl zahájen postup podle § 51.

(2) Ministr pozastaví notáři výkon činnosti notáře

- a) po dobu výkonu trestu odnětí svobody, jestliže nejsou dány důvody pro jeho odvolání,
- b) po dobu výkonu činnosti neslučitelné s činností notáře, nejdéle však nepřetržitě po dobu 4 let.

§ 11

Ministr odvolá notáře

- a) na jeho žádost,
- b) jestliže odmítl složit slib,
- c) ke dni 31. prosince kalendářního roku, v němž dosáhne 70 let,
- d) jestliže pozbyl státní občanství České a Slovenské Federativní Republiky,
- e) jestliže byl zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo byla tato způsobilost omezena,
- f) jestliže byl odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin spáchaný v souvislosti s činností notáře,
- g) jestliže zaniklo jeho pojištění odpovědnosti za škodu podle § 9 odst. 1 písm. d) a notář ho i přes upozornění notářské komory (§ 29) ve stanovené lhůtě neobnoví,
- h) jestliže notář tři měsíce po složení slibu bez vážných důvodů nezačne vykonávat činnost notáře,

- i) jestliže pravomocným rozhodnutím kárné komise bylo zjištěno, že jeho zdravotní stav mu trvale neumožňuje řádně vykonávat činnost notáře,
- j) jestliže vykonává činnost neslučitelnou s činností notáře nepřetržitě po dobu delší než 4 roky.

§ 12

(1) Sídlem notáře je sídlo notářského úřadu, do kterého byl jmenován. Ve svém sídle zřídí notář pro výkon činnosti notáře notářskou kancelář, zapsanou v evidenci notářů vedené příslušnou notářskou komorou.

(2) Notář může zavést úřední dny mimo notářskou kancelář i mimo své sídlo. Zavedení úředního dne a jeho zrušení je povinen oznámit Komoře a notářské komoře, v jejímž obvodu má své sídlo. Komora a notářská komora vedou evidenci zavedených úředních dnů a evidenci jejich zrušení.

§ 13

(1) Notář vykonává činnost notáře zpravidla v notářské kanceláři a během úředních dnů také v místě jejich konání. Notář může jednotlivé úkony provádět i na jiném místě. Na jiném místě notář jednotlivý úkon provede, je-li to nutné.

(2) Notáři, kteří mají stejné sídlo, mohou vykonávat činnost notáře jako společníci (dále jen „notáři společníci“). Vzájemné právní vztahy si notáři společníci upraví písemnou smlouvou.

(3) Notáři společníci jsou oprávněni ke vzájemnému zastupování v činnosti notáře. Notář společník vykonává tuto činnost jménem zastoupeného notáře společníka. Podepisuje se svým jménem a současně uvede, kterého notáře společníka zastupuje. Používá své úřední razítko notáře.

ODDÍL DRUHÝ

ZÁSTUPCE A NÁHRADNÍK NOTÁŘE

§ 14

(1) Jestliže notář nevykonává činnost notáře po dobu delší než jeden měsíc a není zastoupen notářem společníkem nebo notářským kandidátem (dále jen „kandidát“) podle § 24, příslušná notářská komora mu ustanoví zástupce a rozhodne o výši jeho podílu na odměně notáře. Proti tomuto rozhodnutí lze podat opravný prostředek k soudu.³⁾

(2) Je-li notáři známo, že nebude vykonávat činnost notáře, příslušná notářská komora mu ustanoví zástupce na jeho návrh.

(3) Jestliže notář zemřel nebo byl odvolán, příslušná notářská komora ustanoví na dobu, kdy je notářský úřad uvolněn, náhradníka notáře (dále jen „náhradník“). Náhradník se notáři rovněž ustanoví, byl-li notáři pozastaven výkon činnosti notáře podle § 10.

(4) Zástupce je ustanoven z řad kandidátů notáře, nejsou-li, z řad notářů nebo jejich kandidátů v rámci obvodu okresního soudu, a nejsou-li, z řad notářů nebo jejich kandidátů v rámci obvodu krajského soudu.

(5) Náhradník je ustanoven z řad notářů v rámci obvodu okresního soudu, a nejsou-li, z řad notářů v rámci obvodu krajského soudu.

(6) Ustanovení zástupce nebo náhradníka je podmíněno souhlasem notáře uvedeného v odstavcích 4 a 5 nebo kandidáta uvedeného v odstavci 4.

(7) Ustanovení zástupce z řad kandidátů je podmíněno souhlasem notáře, u něhož je kandidát v pracovním poměru.

§ 15

(1) Je-li zástupcem ustanoven kandidát, je předpokladem jeho výkonu činnosti notáře složení slibu do rukou ministra (§ 9 odst. 2), pokud již dříve slib neskládal.

(2) Předpokladem výkonu činnosti notáře náhradníkem je dále uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s touto činností.

§ 16

(1) Zástupce zastupuje notáře při výkonu činnosti notáře zejména v úkonech, které nesnesou odkladu. Tuto činnost vykonává jménem zastoupeného notáře. Podepisuje se svým jménem a současně uvede, kterého notáře zastupuje. Jestliže je zástupcem notář, používá svého úředního razítka notáře. Jestliže je zástupcem kandidát, používá úředního razítka notáře, kterého zastupuje. Zastoupený notář nemůže v době zastoupení vykonávat činnost notáře.

(2) Náhradník vykonává činnost notáře svým jménem; tuto činnost vykonává zejména v úkonech, které nesnesou odklad.

ODDÍL TŘETÍ PRACOVNÍCI NOTÁŘE **Notářský koncipient**

§ 17

(1) Notářský koncipient (dále jen „koncipient“) je ten, kdo je zapsán v seznamu notářských koncipientů.

(2) Seznam notářských koncipientů vede notářská komora, v jejímž obvodu má sídlo notář, u něhož je koncipient v pracovním poměru.

§ 18

(1) Notářská komora zapíše do dvou měsíců ode dne doručení písemné žádosti do seznamu notářských koncipientů každého, kdo

- a) je státním občanem České republiky,
- b) má plnou způsobilost k právním úkonům,

c) získal vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu oborů práva na vysoké škole v České republice nebo pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, o vzdělání získaném v oborech práva na vysoké škole v zahraničí, anebo je toto vzdělání uznáno podle zvláštních právních předpisů. Za toto vzdělání se považuje též vzdělání získané na právnické fakultě vysoké školy se sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky nebo jejích právních předchůdců,

d) je bezúhonný a

e) je v pracovním poměru u notáře.

(2) Notářská komora oznámí provedení zápisu podle odstavce 1 koncipientovi a notáři, u něhož je koncipient v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo nebyl ve stanovené době zapsán do seznamu notářských koncipientů, má právo se domáhat provedení zápisu návrhem u soudu.

§ 19

Notář může koncipienta písemně pověřit

a) sepisováním notářských zápisů podle § 71b odst. 1, vydáváním stejnopisů, prostých opisů a výpisů z notářských zápisů, vydáváním potvrzení podle § 94, ověřováním shody opisu nebo kopie (dále jen „opis“) s listinou (dále jen „vidimace“), ověřováním pravosti podpisu (dále jen „legalizace“) s výjimkou vidimací a legalizací ve vztahu k cizině, vydáváním ověřených výstupů z informačního systému veřejné správy podle zvláštního právního předpisu^{2a)}, vydáváním opisů nebo výpisů z Rejstříku zástav nebo potvrzení o tom, že v něm určitá věc, hromadná věc nebo soubor věcí není evidována jako zástava, vydáváním výpisů z evidence Rejstříku trestů, prováděním autorizované konverze dokumentů, prováděním úkonů kontaktního místa podle zvláštního právního předpisu^{3a)}, a dále přijímáním úschov,

b) jednotlivými úkony v činnosti podle § 3 odst. 1,

c) přípravnými a dílčími úkony činnosti podle § 2 a § 3 odst. 2,

d) výkonem dalších úkonů nebo činností, stanoví-li tak tento zákon nebo zvláštní právní předpis.

§ 20

(1) Notářská komora vyškrtne ze seznamu notářských koncipientů toho,

a) kdo zemřel nebo kdo byl prohlášen za mrtvého,

b) kdo pozbyl státní občanství České a Slovenské Federativní Republiky,

c) kdo byl zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo komu byla tato způsobilost omezena,

d) kdo byl odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin spáchaný v souvislosti s činností koncipienta,

e) kdo písemně požádal notářskou komoru o vyškrtnutí z tohoto seznamu,

f) komu skončil pracovní poměr u notáře a neuzavřel pracovní poměr s notářem se sídlem v obvodu této notářské komory do tří měsíců od skončení předchozího pracovního poměru u notáře,

g) kdo byl zapsán do seznamu notářských kandidátů.

(2) Notářská komora oznámí vyškrtnutí podle odstavce 1 koncipientovi a notáři, u něhož je koncipient v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo byl ze seznamu notářských koncipientů vyškrtnut, má právo domáhat se ochrany návrhem u soudu.

Notářský kandidát

§ 21

(1) Kandidát je ten, kdo je zapsán v seznamu notářských kandidátů.

(2) Seznam notářských kandidátů vede notářská komora, v jejímž obvodu má sídlo notář, u něhož je kandidát v pracovním poměru.

§ 22

- (1) Notářská komora zapíše do dvou měsíců ode dne doručení písemné žádosti do seznamu notářských kandidátů každého, kdo
- a) splňuje předpoklady stanovené v § 18 odst. 1,
 - b) vykonal alespoň tříletou notářskou praxi (§ 7 odst. 2) a
 - c) složil notářskou zkoušku.
- (2) K notářské zkoušce musí být připuštěn každý, kdo splňuje předpoklady stanovené v odstavci 1 písm. a) a b). Notářské zkoušky se konají alespoň jednou ročně.
- (3) Notářská komora oznámí provedení zápisu podle odstavce 1 kandidátovi a notáři, u něhož je kandidát v pracovním poměru.
- (4) Ten, kdo nebyl ve stanovené době zapsán do seznamu notářských kandidátů, má právo se domáhat provedení zápisu návrhem u soudu.

§ 23

Notář může kandidáta písemně pověřit

- a) sepisováním notářských zápisů o právních úkonech, není-li forma notářského zápisu stanovena pro právní úkon zvláštním právním předpisem, sepisováním notářských zápisů podle § 71b odst. 1, osvědčováním právně významných skutečností a prohlášení, nejde-li o osvědčování rozhodnutí orgánů právnické osoby, vydáváním stejnopisů, prostých opisů a výpisů z notářských zápisů, vydáváním potvrzení podle § 94, přijímáním a vydáváním úschov, vydáváním ověřených výstupů z informačního systému veřejné správy podle zvláštního právního předpisu^{2a)}, prováděním zápisů a výmazů do Rejstříku zástav, vydáváním opisů nebo výpisů z Rejstříku zástav nebo potvrzení o tom, že v něm určitá věc, hromadná věc nebo soubor věcí není evidována jako zástava, vydáváním výpisů z evidence Rejstříku trestů, prováděním autorizované konverze dokumentů a prováděním úkonů kontaktního místa podle zvláštního právního předpisu^{3a)},
- b) přípravnými a dílčími úkony v ostatní notářské činnosti,

- c) výkonem činnosti podle § 3 odst. 1,
- d) jednotlivými úkony v činnosti podle § 3 odst. 2,
- e) výkonem dalších úkonů nebo činností, stanoví-li tak tento zákon nebo zvláštní právní předpis.

§ 24

(1) Kandidát může být na návrh notáře, u kterého je v pracovním poměru, ustanoven příslušnou notářskou komorou, aby ho zastupoval při výkonu činnosti notáře s výjimkou činnosti podle § 3 odst. 3. Tuto činnost kandidát vykonává jménem zastoupeného notáře, podepisuje svým jménem a používá úřední razítko notáře, kterého zastupuje. Pro toto zastupování se použije přiměřeně § 15 odst. 1. Notářská komora zruší ustanovení kandidáta zástupcem, a to na návrh notáře nebo ustanoveného kandidáta. Notářská komora na návrh notáře ustanovení kandidáta zástupcem zruší.

(2) Jestliže notář nevykonává činnost notáře po dobu delší než jeden měsíc, rozhodne příslušná notářská komora o výši podílu kandidáta ustanoveného zástupcem podle odstavce 1 na odměně notáře. Proti tomuto rozhodnutí lze podat opravný prostředek k soudu.³⁾

§ 25

(1) Notářská komora vyškrtne kandidáta ze seznamu notářských kandidátů z důvodů uvedených v § 20 odst. 1 písm. a) až f).

(2) Notářská komora oznámí vyškrtnutí podle odstavce 1 kandidátovi a notáři, u něhož je kandidát v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo byl ze seznamu notářských kandidátů vyškrtnut, má právo domáhat se ochrany návrhem u soudu.

§ 26

Další pracovníci notáře

(1) Notář může písemně pověřit další pracovníky, kteří jsou u něho v pracovním poměru, přípravnými a dílčími úkony v činnosti podle § 2 a 3. Jestliže tito pracovníci složili kvalifikační zkoušku, notář je může pověřit i činností vymezenou v § 19 s výjimkou jednotlivých úkonů podle § 3 odst. 1.

(2) Ke kvalifikační zkoušce musí být připuštěn další pracovník notáře, který byl zaměstnán u notáře nebo u státního notářství alespoň 1 rok. Notářská komora může do této doby započítat dobu, po kterou byl tento pracovník zaměstnán u soudu, advokáta, krajského sdružení advokátů nebo u komerčního právníka.

(3) Za kvalifikační zkoušku se považuje též odborná a jiná obdobná zkouška složená pracovníky státních notářství podle dřívějších předpisů. Notářská komora může uznat odbornou nebo jinou obdobnou zkoušku složenou pracovníky soudů, advokátů, krajského sdružení advokátů nebo komerčních právníků za kvalifikační zkoušku podle tohoto zákona.

Ustanovení společná

§ 27

(1) Činnost pracovníků notáře na základě jeho pověření podle § 19, 23 a § 26 odst. 1 se považuje za činnost notáře.

(2) Při výkonu této činnosti se pracovník podepisuje svým jménem a používá úřední razítko notáře.

§ 28

(1) Notář je povinen uzavřít smlouvu o pojištění své odpovědnosti za škodu vzniklou pracovníkům při plnění pracovních povinností nebo v přímé souvislosti s nimi, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Pojištění musí trvat po celou dobu, po kterou notář pracovníky zaměstnává.

(2) Pracovněprávní vztahy mezi notářem a jeho pracovníky se řídí zákoníkem práce.

ČÁST TŘETÍ NOTÁŘSKÁ SAMOSPRÁVA

ODDÍL PRVNÍ NOTÁŘSKÁ KOMORA

§ 29

(1) Notářská komora se zřizuje v obvodu každého krajského soudu a v obvodu městského soudu v Praze.

(2) Obvody a sídla notářských komor se shodují s obvody a sídly krajských soudů.

(3) Obvod a sídlo notářské komory pro hlavní město Prahu se shoduje s obvodem a sídlem městského soudu v Praze.

(4) Notářská komora sdružuje všechny notáře se sídlem v jejím obvodu. Notář se stává členem notářské komory dnem jeho jmenování notářem. Členství v notářské komoře zaniká jeho odvoláním nebo smrtí.

(5) Notářská komora je právnickou osobou. Její příjmy tvoří členské příspěvky, dary a jiné příjmy. Členské příspěvky jsou notáři povinni platit ve výši stanovené kolegiem notářů (dále jen „kolegium“).

§ 30

Notářská komora má tyto orgány:

- a) kolegium,
- b) prezidium,
- c) prezidenta notářské komory (dále jen „prezident“),

d) revizní komisi.

§ 31

(1) Nejvyšším orgánem notářské komory je kolegium.

(2) Právo účastnit se jednání kolegia mají notáři a kandidáti z obvodu notářské komory; kandidáti mají jen poradní hlas. Notář může písemně pověřit jiného notáře, aby ho při jednání kolegia zastupoval a jeho jménem hlasoval. Zastoupený notář se považuje za přítomného na jednání kolegia.

(3) Kolegium

a) z členů notářské komory volí a odvolává členy prezidia a revizní komise,

b) ze zvolených členů prezidia volí a odvolává prezidenta a viceprezidenta (dále jen „viceprezident“),

c) z členů notářské komory volí a odvolává delegáty notářské komory v Komoře (dále jen „delegáti“), a to jednoho delegáta na každých započatých 20 členů notářské komory,

d) ze zvolených členů revizní komise volí a odvolává předsedu této komise,

e) projednává a schvaluje zprávy o činnosti ostatních orgánů notářské komory,

f) schvaluje rozpočet a hospodaření notářské komory,

g) zřizuje sociální a jiné fondy a schvaluje pravidla jejich tvorby a používání,

h) stanoví výši členských příspěvků,

i) schvaluje výši náhrady za ztrátu času spojenou s výkonem funkcí v orgánech notářské komory,

j) může zrušit nebo změnit usnesení prezidia.

§ 32

(1) Prezidium je řídicím a výkonným orgánem notářské komory; má pět až devět členů.

(2) Prezidium

- a) svolává kolegium nejméně jednou za rok; svolá kolegium do jednoho měsíce vždy, požádá-li o to alespoň jedna třetina členů notářské komory nebo požádá-li o to revizní komise,
- b) vede evidenci notářů se sídlem v obvodu notářské komory,
- c) hospodaří s finančními prostředky notářské komory a spravuje její majetek,
- d) hospodaří s fondy notářské komory,
- e) organizuje kvalifikační zkoušky a jmenuje členy zkušební komise,
- f) vykonává působnost notářské komory stanovenou tímto zákonem.

§ 33

(1) Prezident

- a) zastupuje notářskou komoru navenek a jedná jejím jménem ve všech věcech,
- b) řídí jednání kolegia,
- c) svolává prezidium nejméně jednou za tři měsíce; svolá prezidium do deseti dnů vždy, požádá-li o to jedna třetina členů prezidia nebo požádá-li o to revizní komise,
- d) řídí jednání prezidia,
- e) činí rozhodnutí v působnosti prezidia, která nesnesou odkladu; rozhodnutí musí být schválena při nejbližším jednání prezidia,
- f) k žádosti notáře uděluje souhlas s jeho nepřítomností v notářském úřadu po dobu delší než jeden měsíc.

(2) Prezidenta zastupuje viceprezident.

§ 34

(1) Revizní komisi tvoří předseda a další dva členové.

(2) Členství v revizní komisi je neslučitelné s členstvím v prezidiu.

(3) Revizní komise

- a) kontroluje plnění usnesení kolegia a činnost prezidia; za tím účelem musí být revizní komisi umožněn přístup ke všem dokladům notářské komory,
- b) podává kolegiu nejméně jednou za rok zprávu o výsledcích kontrol.

ODDÍL DRUHÝ NOTÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY

§ 35

- (1) Zřizuje se Komora se sídlem v Praze.
- (2) Komoru tvoří notářské komory.
- (3) Komora je právnickou osobou. Její příjmy tvoří příspěvky notářských komor, dary a jiné příjmy. Notářské komory jsou povinny platit příspěvky ve výši stanovené sněmem delegátů (dále jen „sněm“).

Centrální evidence závětí

§ 35a

- (1) Centrální evidence závětí je neveřejný seznam v elektronické podobě, který vede, provozuje a spravuje Komora. V Centrální evidenci závětí jsou evidovány závěti, listiny o vydědění a listiny o odvolání těchto úkonů (dále jen „závěť“) a také listiny o ustanovení správce dědictví, listiny o odvolání ustanovení správce dědictví a listiny o odvolání souhlasu s ustanovením do funkce správce dědictví (dále jen „listina o správě dědictví“). Závěti a listiny o správě dědictví jsou evidovány odděleně.
- (2) Komora sdělí soudu nebo jinému státnímu orgánu, notáři, který byl jako soudní komisař pověřen provedením úkonů v řízení o dědictví, a osobě, která prokáže právní zájem, na jejich žádost, zda je evidována závěť nebo více závětí zůstavitele a u koho jsou uloženy, a sdělí soudu, jinému státnímu orgánu nebo notáři, který byl jako soudní komisař pověřen provedením úkonů v řízení o dědictví, na jejich žádost, zda je evidována listina o správě dědictví zůstavitele

nebo více takových listin a u koho jsou uloženy. Žádosti nelze vyhovět, byla-li podána za života pořizovatele nebo odvolatele závěti nebo listiny o správě dědictví.

(3) Kterýkoli notář na žádost osoby, která prokáže právní zájem, zda je v Centrální evidenci závětí evidována listina o správě dědictví a u koho je uložena, vydá opis zápisu z Centrální evidence závětí, je-li listina o správě dědictví evidována; není-li evidována, vydá potvrzení o tom, že listina o správě dědictví evidována není. Je-li evidováno více listin o správě dědictví pořízených stejným pořizovatelem, obsahuje opis zápisu údaje o všech těchto listinách. Ustanovení odstavce 2 věty druhé platí obdobně.

(4) Při vedení Centrální evidence závětí postupuje Komora podle předpisu přijatého sněmem Komory [§ 37 odst. 3 písm. o)].

Rejstřík zástav

§ 35b

(1) Rejstřík zástav je neveřejný seznam, v elektronické podobě, který vede, provozuje a spravuje Komora.

(2) V Rejstříku zástav se evidují tyto údaje:

a) označení zástavy,

b) výše a právní důvod zajišťované pohledávky,

c) zástavní dlužník, zástavce a zástavní věřitel, a to uvedením jména, příjmení, data narození, popřípadě identifikačního čísla osoby (dále jen „identifikační číslo“), a bydliště, jde-li o fyzickou osobu, která má trvalý pobyt v České republice, nebo uvedením jména, příjmení, rodného nebo jiného identifikačního čísla, data narození, bydliště v zahraničí a místa dočasného pobytu v České republice, jsou-li známa, jde-li o fyzickou osobu, která nemá trvalý pobyt v České republice, nebo uvedením obchodní firmy nebo názvu, identifikačního čísla a sídla, jde-li o právnickou osobu se sídlem v České republice, nebo

uvedením obchodní firmy nebo názvu, identifikačního čísla nebo registračního čísla či jiného obdobného identifikujícího čísla či označení, identifikačního čísla její organizační složky nebo podniku v České republice, je-li sídlo v zahraničí, sídla její organizační složky nebo podniku v České republice, jsou-li známa, jde-li o právnickou osobu, která nemá sídlo v České republice,

d) den vzniku a právní důvod zástavního práva,

e) datum a čas zápisu.

(3) Soudy a správní úřady jsou povinny zaslat Komoře pravomocná rozhodnutí o zřízení zástavního práva k nemovitým věcem, které nejsou předmětem evidence v katastru nemovitostí, zástavního práva k věci hromadné, zástavního práva k souboru věcí a zástavního práva k movitým věcem, k nimž vzniklo zástavní právo, aniž by byly odevzdány zástavnímu věřiteli nebo třetí osobě, k provedení záznamu v Rejstříku zástav, a to do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

(4) Zápisy a výmazy z Rejstříku zástav provádí notáři pomocí elektronického přenosu dat. Záznamy zástavních práv na základě rozhodnutí soudu nebo správního úřadu provádí Komora.

(5) Proti tomu, kdo jedná v důvěře v obsah zápisu nebo záznamu do Rejstříku zástav, nemůže ten, jehož se zápis týká, namítat, že obsah zápisu nebo záznamu neodpovídá skutečnosti.

(6) Kterýkoliv notář vydá každému, kdo osvědčí oprávněný zájem, na jeho žádost opis nebo výpis z Rejstříku zástav nebo potvrzení o tom, že v něm určitá věc, hromadná věc nebo soubor věcí není evidována jako zástava.

(7) S písemným souhlasem vlastníka movité věci kterýkoliv notář vydá na žádost opis nebo výpis z Rejstříku zástav nebo potvrzení o tom, že v něm určitá věc, hromadná věc nebo soubor věcí není evidována jako zástava.

(8) Sněm Komory přijme předpis, kterým stanoví postup a způsob pro zápis, záznam, výmaz, opis a výpis z Rejstříku zástav a postup pro vedení, provoz a

správu tohoto rejstříku. K platnosti tohoto předpisu je třeba souhlasu ministerstva.

(9) Ministerstvo stanoví vyhláškou výši a způsob určení odměn a náhrady hotových výdajů notářů a Komory spojených s vedením, provozem a správou Rejstříku zástav.

§ 35c

Centrální evidence manželských smluv

(1) Centrální evidence manželských smluv je neveřejný seznam v elektronické podobě, který vede, provozuje a spravuje Komora. V Centrální evidenci manželských smluv jsou evidovány smlouvy o rozšíření nebo zúžení stanoveného rozsahu společného jmění manželů a smlouvy o vyhrazení vzniku společného jmění manželů ke dni zániku manželství, uzavřené manžely nebo mužem a ženou, kteří chtějí uzavřít manželství^{4a)} (dále jen „manželská smlouva“).

(2) Do Centrální evidence manželských smluv se zapisují údaje stanovené předpisem přijatým sněmem Komory [§ 37 odst. 3 písm. o)]. Zápis údajů o manželské smlouvě do evidence manželských smluv provádí notář, který takovou smlouvu sepsal (§ 70 odst. 2). Zápisy se provádějí bez zbytečného odkladu.

(3) Komora v řízení o dědictví na žádost sdělí elektronickým přenosem dat notáři, který byl jako soudní komisař pověřen provedením úkonů v řízení o dědictví, zda je či není evidována manželská smlouva uzavřená zůstavitelem nebo více takových smluv a u kterého notáře je uložena.

§ 36

Komora má tyto orgány:

a) sněm,

- b) prezidium Komory,
- c) prezidenta Komory,
- d) revizní komisi Komory,
- e) kárnou komisi.

§ 37

- (1) Nejvyšším orgánem Komory je sněm.
- (2) Sněm tvoří delegáti a prezidenti.
- (3) Sněm
 - a) z řad delegátů volí a odvolává pět volených členů prezidia Komory,
 - b) z členů prezidia Komory volí a odvolává prezidenta Komory a viceprezidenta Komory,
 - c) z řad notářů volí a odvolává členy revizní komise Komory,
 - d) ze zvolených členů revizní komise Komory volí a odvolává předsedu této komise,
 - e) z řad notářů volí členy kárné komise,
 - f) ze zvolených členů kárné komise volí předsedu této komise,
 - g) projednává a schvaluje zprávy o činnosti ostatních orgánů Komory,
 - h) schvaluje rozpočet a hospodaření Komory,
 - i) zřizuje fondy Komory a schvaluje pravidla jejich tvorby a používání,
 - j) stanoví výši příspěvku notářských komor,
 - k) přijímá volební řád,
 - l) přijímá organizační řád Komory a notářských komor,
 - m) přijímá kancelářský řád, kárný řád a zkušební řád,
 - n) stanoví postup při vyhlášení a organizaci konkursu podle § 8 odst. 6,
 - o) stanoví postup při vedení, správě a provozu Centrální evidence závětí a postup při vedení, správě a provozu Centrální evidence manželských smluv,
 - p) schvaluje výši náhrady za ztrátu času spojenou s výkonem funkcí v orgánech Komory,

q) může zrušit nebo změnit usnesení prezidia Komory.

(4) K platnosti předpisu podle odstavce 3 písm. m), n) a o) je zapotřebí souhlasu ministerstva.

§ 38

(1) Prezidium Komory je řídicím a výkonným orgánem Komory. Členy prezidia Komory jsou prezident Komory, viceprezident Komory, prezidenti a další volení členové.

(2) Prezidium

a) svolává sněm nejméně jednou za rok; svolá sněm do jednoho měsíce vždy, požádá-li o to alespoň jedna třetina členů sněmu nebo požádají-li o to alespoň dvě notářské komory nebo požádá-li o to revizní komise Komory,

b) organizuje odbornou výchovu notářů a zajišťuje publikační, studijní, dokumentační a informační činnost,

c) vede evidenci notářů, kandidátů a koncipientů v České republice,

d) hospodaří s finančními prostředky Komory a spravuje její majetek,

e) hospodaří s fondy Komory,

f) organizuje notářské zkoušky a jmenuje členy zkušební komise,

g) vykonává působnost Komory stanovenou tímto zákonem, pokud nepřísluší sněmu.

§ 39

(1) Prezident Komory

a) zastupuje Komoru navenek a jedná jejím jménem ve všech věcech,

b) řídí jednání sněmu,

c) svolává prezidium Komory nejméně jednou za tři měsíce; svolá prezidium Komory do 20 dnů vždy, požádá-li o to jedna třetina členů prezidia Komory nebo požádá-li o to revizní komise Komory,

- d) řídí jednání prezidia Komory,
 - e) činí rozhodnutí v působnosti prezidia Komory, které nesnesou odkladu; rozhodnutí musí být schválena při nejbližším jednání prezidia Komory.
- (2) Prezidenta Komory zastupuje viceprezident Komory.

§ 40

- (1) Revizní komisi Komory tvoří předseda a další čtyři členové.
- (2) Členství v revizní komisi Komory je neslučitelné s členstvím v prezidiu Komory.
- (3) Revizní komise Komory
- a) kontroluje plnění usnesení sněmu a činnost prezidia Komory; za tím účelem musí být revizní komisi Komory umožněn přístup ke všem dokladům Komory,
 - b) podává sněmu nejméně jednou za rok zprávu o výsledcích kontrol.

§ 41

- (1) Kárnou komisi tvoří předseda a další čtyři členové. Členství v kárné komisi je neslučitelné s členstvím v prezidiu Komory.
- (2) Podrobnosti o činnosti kárné komise stanoví kárný řád.

ODDÍL TŘETÍ SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 42

- (1) Volby orgánů notářské komory a Komory jsou tajné. Volební období je tříleté.
- (2) K volbám lze přistoupit, je-li přítomna nadpoloviční většina oprávněných voličů. Způsob provádění voleb stanoví volební řád, který může též stanovit, ve kterých případech je nutné, aby byl přítomen vyšší počet oprávněných voličů.

(3) Výsledky voleb se oznamují ministerstvu. Notářské komory oznamují výsledky voleb také Komoře a předsedovi krajského soudu.

§ 43

(1) Kolektivní orgány notářské komory a Komory se mohou platně usnášet jen tehdy, je-li přítomna nadpoloviční většina jejich členů. K platnosti usnesení je potřebný souhlas nadpoloviční většiny přítomných členů.

(2) Předpisy uvedené v § 37 odst. 3 písm. l) a m) mohou stanovit, ve kterých případech je k platnosti postupu uvedeného v odstavci 1 zapotřebí přítomnosti nebo souhlasu vyššího počtu členů.

§ 44

(1) Funkce v orgánech notářské komory a Komory jsou čestné, Komora a notářské komory vyplácejí členům svých orgánů za výkon těchto funkcí náhradu za ztrátu času a náhradu hotových výdajů.

(2) Člen orgánu notářské komory a Komory se nesmí podílet na projednávání a rozhodování věcí u tohoto orgánu týkajících se jeho, jeho notářského úřadu nebo osoby jemu blízké.

ČÁST ČTVRTÁ

DOHLED A KÁRNÉ ŘÍZENÍ

§ 45

(1) Ministerstvo vykonává státní dohled na činnost podle § 2.

(2) Komora vykonává dohled na činnost notářských komor a na činnost notáře a na vedení notářských úřadů.

(3) Notářská komora vykonává dohled na činnost notáře a na vedení notářských úřadů ve svém obvodu.

§ 46

Dohled se provádí zejména kontrolou spisů, listin, předmětů úschov a evidenčních pomůcek notáře.

§ 47

Drobné nedostatky v činnosti notáře nebo drobné poklesky v chování orgán vykonávající dohled notáři vytkne.

§ 48

(1) Notář, kandidát a koncipient jsou kárně odpovědni za kárné provinění.

(2) Kárným proviněním notáře, kandidáta nebo koncipienta je

a) závažné nebo opětovné porušení jeho povinností stanovených tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem nebo předpisem Komory, anebo usnesením orgánu notářské samosprávy, nebo

b) závažné nebo opětovné narušení důstojnosti notářského povolání jeho chováním.

(3) Notáři lze za kárné provinění uložit některé z těchto kárných opatření

a) písemné napomenutí,

b) pokutu až do výše stonásobku minimální měsíční mzdy stanovené zvláštním právním předpisem, nebo

c) odvolání notáře.

(4) Kandidátovi lze za kárné provinění uložit některé z těchto kárných opatření

a) písemné napomenutí,

b) pokutu až do výše dvacetinásobku minimální měsíční mzdy stanovené zvláštním právním předpisem, nebo

c) odvolání ze zastupování, jde-li o zástupce notáře podle § 14 nebo 24.

(5) Koncipientovi lze za kárné provinění uložit některé z těchto kárných opatření

a) písemné napomenutí, nebo

b) pokutu až do výše pětinasobku minimální měsíční mzdy stanovené zvláštním právním předpisem.

(6) Jestliže bylo uloženo kárné opatření odvolání notáře, nemůže být odvolaný notář po dobu 5 let od právní moci rozhodnutí o odvolání jmenován notářem. Jestliže bylo uloženo kárné opatření odvolání ze zastupování, nemůže být odvolaný kandidát po dobu 5 let od odvolání ustanoven zástupcem nebo být jmenován notářem.

(7) Výnos pokut připadá příslušné notářské komoře, jíž je notář členem, nebo v jejímž seznamu notářských kandidátů je kandidát zapsán, anebo v jejímž seznamu notářských koncipientů je koncipient zapsán. Není-li pokuta ve lhůtě zaplacená, provede výkon rozhodnutí o uložení pokuty na návrh notářské komory soud podle zvláštního právního předpisu^{4b)}.

§ 49

(1) O tom, zda se notář, kandidát nebo koncipient dopustil kárného provinění, a o uložení kárného opatření rozhoduje v kárném řízení pro každou věc ustanovený tříčlenný kárný senát složený z předsedy senátu a 2 přísedících z řad členů kárné komise. Členy kárného senátu losem určí a písemně jmenuje předseda kárné komise Komory.

(2) Na návrh člena kárného senátu prezident Komory nebo viceprezident Komory, rozhoduje-li kárný senát o kárné žalobě podané prezidentem Komory, popřípadě účastní-li se prezident Komory jinak ve věci, se souhlasem prezidia Komory odvolá člena kárného senátu, který závažným způsobem porušil své povinnosti či jinak ohrozil důvěru v řádné a nestranné rozhodování kárného senátu. Zanikne-li funkce některého z členů kárného senátu, předseda kárné komise Komory bez odkladu písemně jmenuje nového člena způsobem podle odstavce 1.

(3) Kárné řízení se zahajuje na návrh, který se nazývá kárnou žalobou.

(4) Kárnou žalobu je oprávněn podat

a) ministr proti kterémukoli notáři, kandidátovi nebo koncipientovi,

b) prezident Komory proti kterémukoli notáři, kandidátovi nebo koncipientovi,

c) prezident proti notáři, který má sídlo v obvodu příslušné notářské komory, kandidátovi, který je zapsán v seznamu notářských kandidátů vedeném příslušnou notářskou komorou, a koncipientovi, který je zapsán v seznamu notářských koncipientů vedeném příslušnou notářskou komorou,

d) předseda krajského soudu proti notáři, který má sídlo v obvodu tohoto soudu, kandidátovi, který je zapsán v seznamu notářských kandidátů, vedeném příslušnou notářskou komorou, mající sídlo v obvodu tohoto soudu, a proti koncipientovi, který je zapsán v seznamu notářských koncipientů, vedeném příslušnou notářskou komorou, mající sídlo v obvodu tohoto soudu,

e) předseda okresního soudu proti notáři, který má sídlo v obvodu tohoto soudu, jde-li o kárnou žalobu z důvodu kárného provinění v činnosti notáře jako soudního komisaře pověřeného tímto soudem; též proti kandidátovi nebo koncipientovi, který v době kárného provinění byl v pracovním poměru u pověřeného notáře jako soudního komisaře, jde-li o kárnou žalobu z důvodu kárného provinění v jeho činnosti na základě pověření notářem jako soudním komisařem, (dále jen „kárný žalobce“).

(5) Kárná žaloba se podává ke Komoře a může být podána do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o kárném provinění dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy ke kárnému provinění došlo.

(6) Kárná žaloba musí obsahovat jméno, popřípadě jména a příjmení notáře, kandidáta nebo koncipienta, proti němuž směřuje, adresu jeho trvalého pobytu, adresu notářské kanceláře, označení notářské komory, jíž je notář členem, nebo v jejímž seznamu notářských kandidátů je kandidát zapsán anebo v jejímž seznamu notářských koncipientů je koncipient zapsán, popis skutku, pro který se kárná žaloba podává, označení důkazů, o které se kárná žaloba opírá, a

navrhované kárné opatření. Ke kárné žalobě se připojí důkazy, které má kárný žalobce k dispozici.

(7) O podání kárné žaloby vyrozumí předseda kárné komise notáře, kandidáta nebo koncipienta, proti němuž byla kárná žaloba podána (dále jen „kárně obviněný“). Poučí jej o právu zvolit si obhájce z řad notářů nebo advokátů, vyjádřit se ke skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a navrhnout důkazy na svou obhajobu. O zahájení řízení se vyrozumí též ministr, pokud není kárným žalobcem.

(8) Kárně obviněnému, který není zastoupen, ustanoví kárný senát opatrovníka, jestliže to vyžaduje ochrana jeho zájmů, zejména byl-li stížen duševní poruchou nebo chorobou, která mu brání náležitě se hájit. Opatrovníkem ustanoví kárný senát notáře nebo advokáta s jeho souhlasem.

§ 49a

(1) Kárně obviněný může být v řízení zastoupen jiným notářem nebo advokátem.

(2) V řízení lze vyslyšet svědky, znalce a účastníky, jen když se dobrovolně dostaví a poskytnou výpověď.

(3) Pověřený člen kárného senátu provede potřebná šetření, zejména zjistí potřebné další skutečnosti a důkazy, nejsou-li v návrhu uvedeny, a jde-li o listiny nebo jiné věci, opatří je k provedení důkazu. Úkony, které v kárném řízení nemohou být provedeny, provede na dožádání kárného senátu a na náklady Komory soud; soud dožádání vyhoví, nejde-li o úkon podle zákona nepřípustný. Soud přitom učiní všechny úkony a rozhodnutí, která jsou k provedení dožádání potřebná.

§ 49b

(1) Kárný senát bez ústního jednání řízení zastaví, jestliže

- a) byla kárná žaloba podána opožděně nebo byla vzata zpět,
- b) byl notář odvolán nebo jestliže výkon jeho úřadu zanikl, popřípadě skončil-li pracovní poměr kandidáta nebo koncipienta u notáře,
- c) zanikla odpovědnost kárně obviněného za kárné provinění, nebo
- d) bylo o skutku, pro který se vede kárné řízení, pravomocně rozhodnuto v trestním řízení.

(2) Kárný senát řízení přeruší, má-li za to, že skutek, který se kárně obviněnému klade za vinu, má znaky trestného činu, a věc předloží příslušnému orgánu činnému v trestním řízení.

(3) Kárný senát přeruší kárné řízení také tehdy, dozví-li se, že pro skutek, pro který bylo kárné řízení zahájeno, je kárně obviněný trestně stíhán.

(4) Kárný senát pokračuje v řízení přerušeném podle odstavců 2 a 3, jestliže orgán činný v trestním řízení rozhodl, že skutek by mohl být posouzen jako kárné provinění.

(5) Nerozhodne-li kárný senát o zastavení nebo přerušení kárného řízení, určí jeho předseda termín ústního jednání a vyrozumí o něm kárného žalobce, kárně obviněného, a má-li zástupce, také jeho zástupce. Má-li kárně obviněný ustanoveného opatrovníka podle § 49 odst. 8, termín ústního jednání se sdělí jen opatrovníkovi. Je-li třeba vyslechnout svědky, předvolá je předseda kárného senátu k ústnímu jednání.

§ 49c

(1) Dojde-li kárný senát k závěru, že se kárně obviněný dopustil kárného provinění, rozhodne o jeho vině a uloží mu jedno z kárných opatření uvedených v § 48 odst. 3 až 5.

(2) Dojde-li kárný senát k závěru, že se kárně obviněný kárného provinění nedopustil nebo mu nelze kárné provinění prokázat, rozhodne, že se kárně obviněný kárného provinění zprošťuje.

(3) Jestliže kárný senát návrh na uložení kárného opatření zamítl nebo kárně obviněného kárného obvinění zprostil, má notář, kandidát nebo koncipient, proti němuž se kárné řízení vedlo, nárok na náhradu nákladů účelně vynaložených v souvislosti s kárným řízením; o tomto nároku kárný senát rozhodne v rozhodnutí, jímž se řízení končí. Podal-li kárnou žalobu kárný žalobce uvedený v § 49 odst. 4 písm. a), d) a e), má notář, kandidát nebo koncipient, proti němuž se kárné řízení vedlo, nárok na tuto náhradu vůči státu. Podal-li kárnou žalobu kárný žalobce uvedený v § 49 odst. 4 písm. b), má notář, kandidát nebo koncipient, proti němuž se kárné řízení vedlo, nárok na tuto náhradu vůči Komoře. Podal-li kárnou žalobu kárný žalobce uvedený v § 49 odst. 4 písm. c), má notář, kandidát nebo koncipient, proti němuž se kárné řízení vedlo, nárok na tuto náhradu vůči notářské komoře, jejímž prezidentem byl kárný žalobce.

(4) Náklady kárného řízení nese Komora. V rozhodnutí podle odstavce 1 uloží kárný senát kárně obviněnému, aby zaplatil Komoře náklady řízení stanovené paušální částkou v kárném řádu.

(5) Komora nahradí svědkovi hotové výdaje a výdělek, který mu prokazatelně ušel. Nárok je třeba uplatnit u Komory do 3 dnů od výslechu, jinak zaniká; o tom musí být svědek poučen. Náhrada hotových výdajů a poskytování odměn znalcům a tlumočnickům se řídí zvláštními právními předpisy^{4c)}.

§ 50

(1) Pro rozhodnutí v kárném řízení je rozhodující skutkový a právní stav v době, kdy ke kárnému provinění došlo; pozdější právní úpravy se použije, jestliže je to pro kárně obviněného příznivější.

(2) Rozhodnutí kárného senátu se doručí kárně obviněnému a kárnému žalobci do vlastních rukou. Má-li kárně obviněný v řízení zástupce nebo opatrovníka, doručí se jim rozhodnutí namísto kárně obviněnému.

(3) Proti rozhodnutí kárného senátu může kárně obviněný a kárný žalobce podat do 15 dnů od jeho doručení odvolání ke Komoře. Odvolání je třeba odůvodnit a má odkladný účinek.

(4) O odvolání rozhoduje pro každou věc ustanovený pětičlenný kárný senát složený z předsedy senátu a 2 členů, jmenovaných prezidentem Komory na návrh prezidia Komory, a 2 členů, určených losem prezidentem Komory z řad členů prezidia Komory. Má-li kárný senát rozhodovat o odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení konaném na návrh prezidenta Komory, popřípadě účastní-li se prezident Komory jinak ve věci, předsedu senátu a 2 členy na návrh prezidia Komory jmenuje a 2 členy určuje losem z řad členů prezidia Komory viceprezident Komory. Výkon funkce člena odvolacího kárného senátu je neslučitelný s výkonem funkce člena kárného senátu, jakož i s předchozím výkonem funkce člena kárného senátu proti témuž kárně obviněnému v téže kárné věci.

(5) Podrobnosti o kárném řízení stanoví kárný řád.

§ 50a

Zahlazení kárného postihu

Po uplynutí 5 let od právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření se pro účely kárné odpovědnosti hledí na notáře, kandidáta nebo koncipienta, jako by nebyl pro kárné provinění stíhán. Jestliže výkon kárného opatření do té doby neskonal, kárný postih se zahlazuje vykonáním kárného opatření.

§ 51

Nepožádá-li notář, jemuž zdravotní stav trvale neumožňuje řádně vykonávat činnost notáře, o odvolání, navrhne notářská komora, jejímž je členem, nebo ministr kárné komisi, aby rozhodla, že jeho zdravotní stav mu trvale

neumožňuje řádně vykonávat činnost notáře. Ustanovení § 49 a § 50 odst. 3 se použijí přiměřeně.

ČÁST PÁTÁ

OBECNÁ USTANOVENÍ O NOTÁŘSKÉ ČINNOSTI

A O POSKYTOVÁNÍ PRÁVNÍ POMOCI

§ 52

Notář je v notářské činnosti a při poskytování právní pomoci vázán zákony a dalšími obecně závaznými právními předpisy. Při poskytování právní pomoci je vázán také pokyny klienta.

§ 53

(1) Notář odmítne provedení požadovaných úkonů, jestliže

- a) tento úkon odporuje zákonům nebo dalším obecně závazným předpisům,
- b) se jedná o úkon v notářské činnosti a notář nebo osoba mu blízká jsou zúčastněni na věci,
- c) ve věci již poskytl právní pomoc jinému, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo o právní pomoc žádá.

(2) Notář může odmítnout požadovaný úkon, jestliže žadatel nesloží bez závažného důvodu přiměřenou zálohu na odměnu notáře.

(3) Mimo případy uvedené v odstavcích 1 a 2 nesmí notář odmítnout provedení úkonu v notářské činnosti, pokud zákon nebo zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

§ 54

(1) Notář může odstoupit od smlouvy o provedení úkonu v notářské činnosti nebo od smlouvy o poskytnutí právní pomoci (dále jen „smlouva“), jestliže

- a) došlo k narušení důvěry mezi ním a žadatelem nebo klientem,
- b) žadatel nebo klient neposkytuje potřebnou součinnost,
- c) žadatel nebo klient nesloží bez vážného důvodu přiměřenou zálohu na odměnu notáře.

(2) Notář odstoupí od smlouvy vždy, zjistí-li dodatečně skutečnosti uvedené v § 53 odst. 1.

(3) Notář je povinen po dobu 15 dnů ode dne, kdy oznámil žadateli nebo klientovi odstoupení od smlouvy, učinit všechny neodkladné úkony, pokud žadatel nebo klient neučinil jiné opatření.

§ 55

(1) Jestliže notář odmítl provedení úkonu podle § 53 nebo jestliže notář odstoupil od smlouvy podle § 54, učiní o tom záznam ve spise, ve kterém uvede důvody odmítnutí nebo odstoupení.

(2) Jestliže o to žadatel nebo klient požádá, sdělí mu notář důvody podle odstavce 1 písemně.

(3) Žadatel nebo klient může podat stížnost na postup podle § 53 nebo 54. Stížnost posuzuje notářská komora.

§ 56

(1) Notář je povinen zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s notářskou činností podle § 2 a další činností podle § 3 odst. 1 a 2 a které se mohou dotýkat oprávněných zájmů

- a) účastníka právního úkonu, o kterém byl sepsán notářský zápis,
- b) toho, jehož prohlášení nebo rozhodnutí bylo osvědčeno,
- c) toho, jehož podpis byl ověřen,
- d) toho, na jehož žádost byla osvědčena právně významná skutečnost,

e) klienta v případě další činnosti podle § 3, nebo právních nástupců těchto osob (dále jen „povinnost mlčenlivosti“).

(2) Povinnosti mlčenlivosti mohou notáře zprostit pouze osoby uvedené v odstavci 1.

(3) Povinnost mlčenlivosti se vztahuje i na notáře, který byl odvolán.

(4) Povinnosti mlčenlivosti se notář nemůže dovolávat v kárném řízení, jakož i vůči navrhovateli kárného návrhu v době přípravy kárného návrhu. Povinností mlčenlivosti není notář vázán v rozsahu nezbytném pro řízení před soudem nebo jiným orgánem, je-li předmětem řízení spor mezi ním a osobou, která může notáře mlčenlivosti zprostit, nebo jde-li o řízení o opravném prostředku proti rozhodnutí kárné komise, a to v rozsahu nezbytném pro ochranu jeho práv.

(5) Povinností mlčenlivosti není dotčena zákonem uložená povinnost překazit spáchání trestného činu a povinnosti stanovené zvláštními předpisy o správě daní a poplatků.

(6) Porušením povinnosti mlčenlivosti není plnění povinností podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo zákona o provádění mezinárodních sankcí.

(7) Povinnost mlčenlivosti se vztahuje obdobně i na zaměstnance notáře a zaměstnance notářské komory a Komory, a to i po skončení jejich pracovního poměru; nevztahuje se na notáře a jeho pracovníky ve vztahu k sobě navzájem.

§ 57

(1) Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, notář odpovídá žadateli, klientovi nebo jinému účastníku za škodu, kterou mu způsobil v souvislosti s výkonem činnosti notáře. Notář odpovídá za škodu způsobenou těmito osobám i tehdy, byla-li způsobena v souvislosti s výkonem činnosti notáře jeho pracovníkem; případná odpovědnost podle pracovněprávních předpisů tím není dotčena.

(2) Notář se odpovědnosti podle odstavce 1 zprostit, prokáže-li, že škodě nemohl zabránit ani při vynaložení veškerého úsilí, které na něm bylo možno požadovat.

(3) Odpovědnost státu za škodu podle zvláštního právního předpisu^{4d)} tím není dotčena.

§ 58

Notářské listiny se sepisují v českém jazyku. Jestliže se notářská listina, kromě listin o ověření, sepisuje s tím, kdo jazyk, jímž se listina sepisuje, nezná, postupuje se podle § 69.

§ 59

(1) Při sepisování notářských listin nelze používat zkratky, které nejsou všeobecně používány.

(2) Datum sepsání notářské listiny, výše peněžitého plnění a délka lhůt se vypisují též slovy. Spoluvlastnické podíly a číselné označení stran notářské listiny se vypisuje jen slovy.

(3) Účastníci, svědci, důvěrníci a tlumočníci se podepisují na konci notářské listiny před podpisem notáře, který ke svému podpisu připojí úřední razítko notáře.

§ 60

Vyjdou-li najevo chyby v psaní, počtech nebo jiná zřejmá nesprávnost v notářské listině, provede se oprava doložkou pod uzavřený text notářské listiny. V doložce se poukáže na nesprávnost, vyznačí se správné znění, připojí se datum provedení opravy a doložku podepíše osoby uvedené v § 59 odst. 3. Notář připojí ke svému podpisu úřední razítko notáře.

§ 61

Z listiny sepsané notářem v rámci poskytování právní pomoci musí být patrné, který notář ji sepsal.

ČÁST ŠESTÁ
ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ
O NOTÁŘSKÉ ČINNOSTI

ODDÍL PRVNÍ
SEPISOVÁNÍ NOTÁŘSKÝCH ZÁPISŮ
O PRÁVNÍCH ÚKONECH

§ 62

(1) Notáři sepisují o právních úkonech notářské zápisy.

(2) V notářském zápisu může pokračovat notář, který ho sepsal, nebo jiný notář se sídlem na území České republiky. Pokračování v notářském zápisu je součástí notářského zápisu.

§ 63

Notářský zápis musí obsahovat:

- a) místo, den, měsíc a rok úkonu,
- b) jméno a příjmení notáře a jeho sídlo,
- c) jméno, příjmení, bydliště a datum narození účastníků a jejich zástupců, svědků, důvěrníků a tlumočnicků,
- d) prohlášení účastníků, že jsou způsobilí k právním úkonům,
- e) údaj, jak byla ověřena totožnost účastníků, svědků, důvěrníků a tlumočnicků,
- f) obsah úkonu,
- g) údaj o tom, že byl zápis po přečtení účastníky schválen,
- h) podpisy účastníků nebo jejich zástupců, svědků, důvěrníků a tlumočnicků,
- i) otisk úředního razítka notáře a jeho podpis.

§ 64

Nezná-li notář účastníky, svědky úkonů, důvěrníky nebo tlumočníky osobně, musí mu být jejich totožnost prokázána platným úředním průkazem nebo potvrzena dvěma svědky totožnosti; nezná-li notář tyto svědky osobně, musí mu být jejich totožnost prokázána platným úředním průkazem.

§ 65

(1) Je-li účastníkem někdo, kdo nemůže číst nebo psát, může notář sepsat notářský zápis pouze za účasti dvou svědků úkonu. Tito svědci musí být přítomni při projevu účastníka o tom, co má být pojato do notářského zápisu a při předčítání notářského zápisu a jeho schválení tím účastníkem, v jehož zájmu byli přítomni.

(2) Postup podle odstavce 1 není třeba, jestliže má tento účastník schopnost seznámit se s obsahem právního úkonu s pomocí přístrojů nebo speciálních pomůcek a je schopen se vlastnoručně podepsat.

§ 66

Svědky totožnosti a svědky úkonu nemohou být osoby, které nejsou plně způsobilé k právním úkonům nebo osoby, které nemohou číst nebo psát. Dále jimi nemohou být osoby blízké účastníkům a osoby, které jsou na věci zúčastněny, a pracovníci notáře, který notářský zápis sepisuje.

§ 67

(1) Je-li účastník hluchý nebo němý, může-li však číst a psát, musí si notářský zápis přečíst a v něm vlastní rukou připsat, že jej četl a že jej schvaluje.

(2) Nemůže-li účastník číst nebo psát, musí být kromě svědků úkonu přibrán jeho důvěrník, který se s ním umí dorozumět. Jeho prostřednictvím notář zjistí, zda účastník zápis schvaluje.

(3) Postup podle odstavce 2 není třeba, jestliže má tento účastník schopnost seznámit se s obsahem právního úkonu s pomocí přístrojů nebo speciálních pomůcek a je schopen vlastnoručně listinu podepsat.

(4) O způsobilosti důvěrníka platí obdobně § 66, může jím však být i osoba účastníku blízká.

§ 68

(1) Je-li k sepsání notářského zápisu nutná přítomnost svědků úkonu, uvede se v závěru notářského zápisu doložka obsahující prohlášení svědků, že byli přítomni po celou dobu projevu vůle účastníka o tom, co má být pojato do zápisu, při předčítání notářského zápisu a jeho schválení účastníkem.

(2) Obdobně musí notářský zápis obsahovat v závěru prohlášení důvěrníka o tom, že sdělil němému nebo hluchému účastníku, který nemůže číst nebo psát, celý obsah notářského zápisu, a že jej účastník schválil.

(3) Jestliže se účastník seznámil s obsahem právního úkonu pomocí přístrojů nebo speciálních pomůcek, je třeba tuto okolnost uvést v notářském zápisu.

(4) V úvodu notářského zápisu je třeba uvést důvod přítomnosti svědků úkonu, popřípadě důvěrníka.

§ 69

(1) Nezná-li účastník nebo svědek úkonu jazyk, v němž se notářský zápis sepisuje, je třeba přítomnosti tlumočníka. Nelze však jako tlumočníka přibrat osobu blízkou účastníkům nebo toho, kdo je ve věci zúčastněn.

(2) Zná-li notář nebo jeho pracovník jazyk, v němž jedná účastník nebo svědek, lze upustit od přítomnosti tlumočníka.

(3) V závěru notářského zápisu je třeba uvést doložku o tom, že účastníku byl obsah notářského zápisu přetlumočen a že s ním účastník projevilsouhlas. Byl-li

přítomen tlumočník, připojí na notářský zápis svůj podpis a otisk svého úředního razítka.

§ 70

- (1) Vyhotoví-li notář závěť ve formě notářského zápisu nebo vyhotoví-li listinu o správě dědictví, zapíše pomocí elektronického přenosu dat do Centrální evidence závětí údaje o takové listině a o jejím pořizovateli, popřípadě o správci dědictví, stanovené předpisem přijatým sněmem Komory [§ 37 odst. 3 písm. o)].
- (2) Vyhotoví-li notář manželskou smlouvu, zapíše pomocí elektronického přenosu dat do Centrální evidence manželských smluv údaje o takové smlouvě a o těch, kteří ji uzavřeli (§ 35c odst. 2).

§ 71

Notářské zápisy musí být neprodleně po sepsání uloženy v kanceláři notáře pod uzávěrou.

ODDÍL DRUHÝ NOTÁŘSKÝ ZÁPIS SE SVOLENÍM K VYKONATELNOSTI

§ 71a

(1) Notářský zápis o právním úkonu, ve kterém se účastník zaváže splnit peněžitou pohledávku druhého účastníka vyplývající ze zakládaného závazkového právního vztahu, může obsahovat svolení zavázaného účastníka, aby byl podle tohoto zápisu nařízen a proveden výkon rozhodnutí (exekuce) a aby byl takový notářský zápis exekučním titulem, jestliže svou povinnost řádně a včas nesplní. Takový notářský zápis o právním úkonu musí obsahovat i výši pohledávky a dobu plnění.

(2) Notářský zápis o právním úkonu, ve kterém účastník jednostranně uzná peněžitou pohledávku vyplývající z již založeného závazkového právního vztahu, může obsahovat svolení zavázaného účastníka, aby podle tohoto zápisu byl nařízen a proveden výkon rozhodnutí (exekuce) a aby byl takový notářský zápis exekučním titulem, jestliže svou povinnost řádně a včas nesplní. Takový notářský zápis o právním úkonu musí obsahovat i výši pohledávky, dobu plnění, označení osoby, jejíž pohledávka má být splněna, a skutečnosti, na nichž se pohledávka zakládá.

§ 71b

(1) Notář sepíše na žádost notářský zápis o dohodě, kterou se účastník zaváže splnit pohledávku nebo jiný nárok druhého účastníka vyplývající ze závazkového právního vztahu, v níž svolí, aby podle tohoto zápisu byl nařízen a proveden výkon rozhodnutí (exekuce) a aby byl takový notářský zápis exekučním titulem, jestliže svou povinnost řádně a včas nesplní.

(2) Dohoda účastníků musí obsahovat

a) označení osoby, která se zavázala ke splnění pohledávky nebo jiného nároku (osoby povinné),

b) označení osoby, jejíž pohledávka nebo jiný nárok mají být splněny (osoby oprávněné),

c) skutečnosti, na nichž se pohledávka nebo jiný nárok zakládá,

d) předmět plnění,

e) dobu plnění,

f) prohlášení povinné osoby o svolení k vykonatelnosti zápisu.

(3) Dohoda účastníků může obsahovat též podmínky, popřípadě vzájemné povinnosti oprávněné osoby, na jejichž splnění je poskytnutí předmětu plnění vázáno.

(4) Náležitosti dohody podle odstavců 1 a 2 notář v zápisu uvede podle shodného prohlášení účastníků.

(5) Ustanovení § 62 odst. 2, § 63 až 69 a 71 se použijí obdobně.

§ 71c

Notářský zápis podle § 71a a 71b je úřední listinou, která se potvrzuje jako evropský exekuční titul, je-li předmětem plnění peněžité pohledávka vyplývající z občanskoprávního nebo z obchodněprávního závazkového vztahu^{4e)}.

ODDÍL TŘETÍ OSVĚDČOVÁNÍ PRÁVNĚ VÝZNAMNÝCH SKUTEČNOSTÍ A PROHLÁŠENÍ

§ 72

(1) Notář osvědčuje na žádost skutečnosti a prohlášení, které by mohly být podkladem pro uplatňování nebo prokazování práv nebo kterými by mohly být způsobeny právní následky. Notář provádí zejména tato osvědčení:

- a) vidimaci,
- b) legalizaci,
- c) o tom, že byla předložena listina a kdy se tak stalo,
- d) o protestech směnek a jiných listin, které je třeba předložit k uplatnění práva,
- e) o průběhu valných hromad a schůzí právnických osob (dále jen „valná hromada“),
- f) o tom, že je někdo naživu,
- g) o jiných skutkových dějích a stavu věcí,
- h) o prohlášení,
- i) o provedení úkonů a splnění formalit podle nařízení Rady o evropské společnosti a podle nařízení Rady o evropské družstevní společnosti a zákonů vydaných k jejich provedení,^{4f)}
- j) výstupů z informačního systému veřejné správy,

- k) o splnění podmínek přeshraniční fúze pro účely zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku nebo zahraničního obchodního rejstříku,
- l) autorizovanou konverzi dokumentů.
- (2) O osvědčení skutečností uvedených v odstavci 1 písm. a) a b) připojí notář ověřovací doložku na předložené listině nebo na listině pevně s ní spojené.
- (3) O osvědčení skutečnosti uvedené v odstavci 1 písm. c) připojí notář osvědčovací doložku na předložené listině nebo na listině pevně s ní spojené.
- (4) Skutečnosti uvedené v odstavci 1 písm. d) a i) až l) osvědčí notář formou a postupem stanovenými zvláštními právními předpisy^{3a),4f),5)}.
- (5) O osvědčení jiných skutečností a prohlášení, které nejsou uvedeny v odstavcích 2 až 4, sepíše notář notářský zápis, pro který platí přiměřeně ustanovení oddílu prvního této části.

§ 73

Ověřování shody opisu nebo kopie s listinou

- (1) Vidimace se provede ověřovací doložkou neodkladně poté, kdy notář posoudil shodu opisu s listinou. Ověřovací doložka obsahuje
- a) údaj o ověření toho, že opis doslovně souhlasí s listinou, z níž byl pořízen,
- b) údaj o tom, z kolika listů nebo archů se skládá listina, z níž byl opis pořízen, a z kolika listů nebo archů se skládá její opis,
- c) údaj o tom, že opis je částečný, není-li opis úplný,
- d) místo a datum vyhotovení doložky o ověření; ustanovení § 59 odst. 2 věty první se nepoužije,
- e) otisk úředního razítka notáře a podpis ověřujícího.
- (2) Notář odmítne vidimaci provést,
- a) je-li listinou, z níž je opis pořízen, listina, jejíž jedinečnost nelze ověřeným opisem nahradit, zejména občanský průkaz, vojenský průkaz, pas, nebo jiný

průkaz, směnka, šek, nebo jiný cenný papír, vkladní knížka, geometrický plán, rýsy a technické kresby,

b) jestliže ověřující nezná jazyk, ve kterém je listina, z níž je opis pořízen, vyhotovena, a není předložen její překlad do českého jazyka tlumočnickem; to neplatí, jestliže je před ověřujícím opis této listiny pořízen prostřednictvím kopírovacího zařízení,

c) jsou-li v listině, jejíž shoda s opisem má být ověřena, změny, doplňky, vsuvky nebo škrty, které by mohly zeslabit její věrohodnost,

d) jestliže se opis doslovně neshoduje s listinou, z níž byl pořízen.

Ustanovení § 53 není tímto ustanovením dotčeno.

(3) Vidimací se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů uvedených v listině a jejich soulad s právními předpisy a notář za obsah listiny neodpovídá.

§ 74

Ověřování pravosti podpisu

(1) Legalizací notář ověřuje, že fyzická osoba před ním v jeho přítomnosti listinu vlastnoručně podepsala nebo podpis na listině se již nacházející před ním uznala za vlastní. Pro zjištění totožnosti této osoby platí § 64.

(2) Legalizace se provede ověřovací doložkou neodkladně poté, kdy před notářem v jeho přítomnosti byla listina podepsána nebo byl podpis na listině se již nacházející uznán za vlastní, a to neodkladně po podepsání nebo uznání; ověřovací doložka obsahuje:

a) běžné číslo ověřovací knihy,

b) jméno, příjmení, bydliště, popřípadě místo pobytu a datum narození žadatele,

c) údaj, jak byla zjištěna totožnost žadatele,

d) konstatování, že uvedená osoba listinu vlastnoručně před notářem podepsala nebo že uznala podpis na listině za vlastní,

e) místo a datum vyhotovení doložky o ověření; ustanovení § 59 odst. 2 věty první se nepoužije,

f) podpis ověřujícího a otisk úředního razítka notáře.

(3) Notář provedením legalizace neodpovídá za obsah listiny.

(4) Neovládá-li notář jazyk, v němž je listina pořízena, vyzve žadatele, aby předložil překlad listiny tlumočnickem. Nestane-li se tak, notář úkon odmítne.

§ 75

Osvědčení o předložení listiny

Osvědčení o tom, že notáři byla předložena listina a kdy se tak stalo, vyhotoví notář na předložené listině ve formě osvědčovací doložky, která obsahuje údaj o dni, měsíci a roku a případně i o hodině, kdy byla tato listina notáři předložena.

§ 76

Protesty směnek a jiných listin

Sepisování protestních listin se řídí ustanoveními zvláštního předpisu.⁵⁾

§ 77

Osvědčení o průběhu valných hromad a schůzí právnických osob

(1) Notář osvědčí průběh valných hromad v notářském zápisu, v němž uvede místo a dobu konání valné hromady, zaznamená přijatá usnesení a z průběhu valné hromady vše, co je důležité pro posouzení řádného postupu jednání.

(2) Notář může vyzvat předsedu valné hromady a nejvýše další dvě zúčastněné osoby, aby notářský zápis podepsali. Totožnost účastníků valné hromady nemusí být zjišťována.

§ 78

Osvědčení o tom, že je někdo naživu

Osvědčení o tom, že je někdo naživu, provede notář jen tehdy, jestliže je mu tato osoba osobně známa nebo zjistí-li se její totožnost způsobem uvedeným v § 64.

Notářský zápis o osvědčení musí též obsahovat:

- a) údaj, že notář osobu, jíž se osvědčení týká, osobně viděl,
- b) den, měsíc, rok a hodinu, kdy se tak stalo.

§ 79

Osvědčení jiných skutkových dějů

(1) Notář osvědčuje i jiné skutkové děje, například průběh slosování nebo předložení movitých věcí, jestliže s nimi mohou být spojeny právní následky a jestliže se skutkový děj udál v přítomnosti notáře.

(2) Notář osvědčuje také skutkové děje a stav věcí, například splnění dluhu, stav nemovitostí, bytů a nebytových prostor, jestliže jimi mohou být prokázány nároky v řízení před soudem nebo jiným státním orgánem a jestliže se skutkový děj udál v přítomnosti notáře nebo jestliže se notář přesvědčil o stavu věci.

(3) O osvědčení notář sepíše notářský zápis, který musí též obsahovat:

- a) místo a dobu děje nebo zjištění stavu věcí,
- b) popis děje nebo stavu věci.

§ 80

Osvědčení o prohlášení

(1) Notář osvědčuje prohlášení osob, mají-li s ním být spojeny právní účinky.

(2) Jestliže osoba, která prohlášení činí, žádá, aby s ním byla seznámena jiná osoba, uvede to notář v notářském zápisu. Pak s notářským zápisem jinou osobu seznámí a tuto skutečnost uvede v pokračování notářského zápisu. Odpověď jiné

osoby v tomto notářském zápisu uvede jen tehdy, jestliže tato osoba s tím souhlasí a je ochotna notářský zápis podepsat.

(3) Jestliže se notáři nepodaří osobně seznámit jinou osobu s notářským zápisem o prohlášení podle odstavce 2, zašle této osobě stejnopis notářského zápisu, pokud o to osoba, která prohlášení učinila, požádala.

ODDÍL ČTVRTÝ NOTÁŘSKÝ ZÁPIS O ROZHODNUTÍ ORGÁNU PRÁVNICKÉ OSOBY

§ 80a

(1) Notář sepíše na žádost notářský zápis o rozhodnutí orgánu právnické osoby, pokud zvláštní právní předpis pořízení takového notářského zápisu vyžaduje, nebo pokud je rozhodováno o skutečnostech zapisovaných do veřejných seznamů, i když zvláštní právní předpis pořízení takového notářského zápisu nevyžaduje.

(2) Notář je povinen osvědčit existenci právních jednání a formalit, ke kterým je právnická osoba, popřípadě její orgán povinen a při kterých byl notář přítomen, včetně jeho vyjádření o souladu s právními předpisy, a současně je povinen osvědčit, zda rozhodnutí orgánu právnické osoby, o němž sepisuje notářský zápis, bylo přijato, a uvést své vyjádření, zda obsah rozhodnutí je či není v souladu s právními předpisy a zakladatelskými dokumenty^{5a)} právnické osoby.

§ 80b

(1) Notářský zápis o rozhodnutí orgánu právnické osoby musí obsahovat

- a) jméno a příjmení notáře a jeho sídlo,
- b) místo, den a rok, kdy notář notářský zápis sepsal,
- c) obchodní firmu nebo název, sídlo, identifikační číslo právnické osoby a označení orgánu právnické osoby, o jehož rozhodnutí se pořizuje notářský zápis,

- d) údaj, jak byla ověřena existence právnické osoby, působnost a způsobilost jejího orgánu přijímat rozhodnutí,
- e) místo, den a rok, kdy došlo k rozhodnutí orgánu právnické osoby,
- f) jméno, příjmení, bydliště, datum narození předsedajícího, popřípadě svědků, důvěrníků a tlumočnicků,
- g) prohlášení předsedajícího, že orgán právnické osoby je způsobilý přijímat rozhodnutí, popřípadě vznesené protesty proti tomuto prohlášení nebo protesty proti výkonu hlasovacího práva osobou přítomnou na jednání orgánu právnické osoby a protest osoby, jejíž účast nebyla na jednání orgánu připuštěna nebo jíž nebyl umožněn výkon hlasovacího práva, s uvedením jména, příjmení a bydliště osoby, která protest podává, s údajem o tom, jménem koho protest podává, a tytéž údaje týkající se osoby, vůči níž byl protest vznesen,
- h) údaj, jak byla ověřena totožnost osob uvedených v písmenech f) a g),
- i) obsah rozhodnutí právnické osoby,
- j) údaj o výsledku hlasování o rozhodnutí orgánu právnické osoby s uvedením rozhodného počtu hlasů a údaj o tom, jakým způsobem byl výsledek hlasování a rozhodný počet hlasů zjištěn,
- k) prohlášení notáře obsahující údaje podle § 80a odst. 2, popřípadě prohlášení, že tyto předpoklady splněny nejsou, a přesto je na notáři vyžadováno sepsání notářského zápisu,
- l) údaj o tom, že notářský zápis byl po přečtení schválen předsedajícím, popřípadě, že schválen nebyl, a důvody jeho neschválení, popřípadě údaj o tom, že předsedající notáři důvody nesdělil,
- m) podpis předsedajícího, popřípadě údaj o tom, že předsedající notářský zápis odmítl podepsat s uvedením důvodů, proč notářský zápis nepodepsal, popřípadě údaj o tom, že předsedající důvody notáři nesdělil,
- n) otisk úředního razítka notáře a jeho podpis,
- o) další údaje, pokud tak stanoví zvláštní právní předpis.

(2) Je-li v průběhu jednoho jednání orgánu právnické osoby přijímáno více rozhodnutí, o nichž musí být pořízen notářský zápis, notář sepíše jeden notářský zápis o všech těchto rozhodnutích, pokud povaha přijatých rozhodnutí tento postup nevyklučuje nebo pokud žadatel nepožaduje pořídit o každém nebo několika rozhodnutích samostatný notářský zápis.

§ 80c

(1) Právnická osoba je povinna notáři předložit nejpozději do 5 pracovních dnů přede dnem jednání orgánu právnické osoby

a) aktuální výpis z obchodního rejstříku právnické osoby; nezapisuje-li se právnická osoba do obchodního rejstříku, jiný doklad prokazující existenci právnické osoby,

b) zakladatelské dokumenty v úplném znění^{5a)} (dále jen „zakladatelské dokumenty“),

c) doklad o změnách v orgánech právnické osoby, došlo-li k těmto změnám a nejsou-li dosud zapsány v obchodním rejstříku,

d) doklad prokazující oprávnění jednat jménem právnické osoby, která je společníkem nebo členem právnické osoby, jejíž orgán přijímá rozhodnutí, a jde-li o orgán, na jehož rozhodnutí se společník nebo člen podílí,

e) kopii pozvánky na jednání orgánu právnické osoby nebo kopii oznámení o tomto jednání, pokud zvláštní právní předpis pozvánku nebo oznámení vyžaduje, doklad o jejich rozeslání nebo uveřejnění,

f) návrhy předpokládaných rozhodnutí, nejde-li o návrhy, které podle právních předpisů jsou osoby zákonem oprávněné uplatnit až přímo na jednání tohoto orgánu.

(2) V případě rozhodnutí, jímž orgán společnosti potvrzuje splnění zákonem stanovených podmínek, musí být nejpozději v den jednání, na němž má být přijato rozhodnutí, o němž notář pořizuje zápis, notáři předloženy písemné doklady, z nichž vyplývá, že tyto podmínky byly zcela splněny (například listina

upisovatelů a výpis z banky). Notář v notářském zápise uvede, jaké doklady mu byly předloženy, jsou-li předepsány jejich náležitosti, mají-li tyto náležitosti a zda z dokladů vyplývá, že stanovené podmínky byly splněny.

(3) Předsedající je povinen

a) vést jednání orgánu právnické osoby takovým způsobem, který umožní pořízení notářského zápisu předepsaným způsobem,

b) neschválí-li nebo nepodepíše-li notářský zápis, uvést notáři důvody, pro které neschválil notářský zápis o rozhodnutí orgánu právnické osoby, popřípadě důvody, pro které tento notářský zápis nepodepsal.

§ 80d

(1) Notář může odmítnout sepsat notářský zápis o rozhodnutí orgánu právnické osoby,

a) pokud mu právnická osoba nepředloží dokumenty podle § 80c odst. 1 a 2,

b) pokud předsedající, i přes upozornění notáře, vede jednání orgánu právnické osoby způsobem, který neumožňuje notářský zápis o rozhodnutí pořídít.

(2) Odmítne-li notář notářský zápis o rozhodnutí orgánu právnické osoby sepsat z důvodů uvedených v odstavci 1, platí ustanovení § 55 odst. 1 a 3. Důvody odmítnutí provedení úkonu sdělí písemně žadateli o úkon i bez jeho žádosti o toto sdělení.

§ 80e

(1) Zjistí-li notář v průběhu jednání orgánu právnické osoby, který přijímá rozhodnutí, o kterém má být pořízen notářský zápis, že nejsou splněny předpoklady pro přijetí rozhodnutí vyžadované právními předpisy nebo zakladatelskými dokumenty, poučí o tom předsedajícího a tuto skutečnost uvede do notářského zápisu. Totéž platí, pokud je obsah navrhovaného usnesení nebo

přijatého usnesení v rozporu s právními předpisy nebo zakladatelskými dokumenty.

(2) Nedojde-li k hlasování orgánu právnické osoby o jeho rozhodnutí na základě poučení notáře podle odstavce 1, notář sepíše notářský zápis s náležitostmi podle § 80b písm. a), b), c), d), f), l), m) a n), ve kterém dále uvede prohlášení předsedajícího podle § 80b písm. g), údaj o tom, jak byla zjištěna jeho totožnost, obsah svého poučení a údaj o tom, že na základě tohoto poučení k hlasování o rozhodnutí orgánu právnické osoby nedošlo.

§ 80f

Ustanovení § 71 platí obdobně a ustanovení § 64 až 69 platí přiměřeně.

§ 80g

(1) Notář sepíše notářský zápis o rozhodnutí ustavujících orgánů zakládaných právnických osob, stanoví-li tak zvláštní právní předpis.

(2) Při sepisování notářského zápisu podle odstavce 1 se použijí přiměřeně § 80a až 80e. Ustanovení § 71 se použije obdobně a ustanovení § 64 až 69 se použijí přiměřeně.

ODDÍL PÁTÝ NOTÁŘSKÉ ÚSCHOVY

§ 81

(1) Notáři přijímají do úschovy

a) závěti, cenné papíry a jiné listiny,

b) peníze a listiny za účelem jejich vydání dalším osobám.

(2) Peníze a listiny přijímané do notářské úschovy za účelem jejich vydání dalším osobám mohou být přijaty také za účelem zajištění závazku.

Úschova závětí, cenných papírů a jiných listin

§ 82

(1) O přijetí listiny do úschovy, jejímž účelem není vydání dalším osobám nebo úřadům, sepíše notář protokol, který musí obsahovat:

- a) místo a dobu převzetí listiny,
- b) jméno, příjmení a bydliště žadatele,
- c) údaj, o jakou listinu se jedná,
- d) údaj o tom, že listina byla notářem převzata a přijata do úschovy.

(2) Dojde-li listina se žádostí o její přijetí do úschovy poštou a obsahuje-li žádost nebo listina sama potřebné údaje, notář o jejím přijetí do úschovy sepíše protokol podle odstavce 1 a jeho stejnopis zašle žadateli. Neobsahuje-li žádost potřebné údaje, vyzve notář žadatele, aby tyto údaje ve stanovené lhůtě notáři sdělil s upozorněním, že pokud tak neučiní, bude mu listina vrácena.

§ 83

(1) Protokol o přijetí závěti do úschovy musí kromě náležitostí uvedených v § 82 odst. 1 obsahovat:

- a) jméno a příjmení pořizovatele, popřípadě jeho dřívější příjmení, bydliště a rodné číslo, není-li nebo nelze-li je zjistit, datum narození,
- b) údaj o poučení o formách a obsahových náležitostech závěti.

(2) Odevzdá-li závěť zmocněnec pořizovatele, vydá se vyhotovení protokolu zmocněnci a další vyhotovení se zašle pořizovateli.

(3) Dojde-li závěť poštou se žádostí o její přijetí do úschovy nebo dojde-li bez žádosti, postupuje notář podle § 82 odst. 2.

(4) Přijme-li notář závěť do úschovy, ustanovení § 70 platí obdobně.

§ 84

(1) Notář může listinu vydat jen žadateli; jde-li o závěť, lze ji vydat jen pořizovateli. Tyto listiny vydá i tomu, kdo se vykáže zvláštní plnou mocí opravňující jej k převzetí listiny z notářské úschovy; podpis žadatele nebo pořizovatele musí být úředně ověřen. Plná moc pak tvoří přílohu protokolu o vydání.

(2) O vydání listiny sepíše notář protokol, který musí obsahovat:

a) místo a dobu vydání listiny,

b) jméno, příjmení a bydliště toho, komu se listina vydává, a údaj o zjištění jeho totožnosti,

c) údaj, o jakou listinu se jedná,

d) údaj o tom, že listina byla příjemcem převzata.

(3) Notář vydá příjemci vyhotovení protokolu. Jestliže se závěť vydává zmocněnci, zašle notář další vyhotovení protokolu pořizovateli.

Úschova peněz a listin za účelem jejich vydání

§ 85

(1) Peníze lze předat do notářské úschovy jen na základě žádosti, která musí obsahovat

a) název, sídlo, popřípadě identifikační číslo právnické osoby a jméno, příjmení, datum narození a bydliště fyzické osoby jednající jejím jménem nebo jméno, příjmení, rodné číslo nebo datum narození a bydliště fyzické osoby (dále jen „identifikační údaje“), která má peníze do notářské úschovy předat (dále jen „složitel“), a které mají být peníze vydány (dále jen „příjemce“),

b) výši peněžní částky a měnovou jednotku peněz, které mají být do notářské úschovy předány,

c) označení zajišťovaného závazku, mají-li být peníze předány do notářské úschovy za účelem zajištění závazku.

(2) Není-li notář požádán o převzetí peněz do úschovy písemně nebo pomocí elektronického přenosu dat, o žádosti o přijetí peněz do úschovy sepíše za přítomnosti žadatele o úkon záznam ve dvojím vyhotovení a jedno vyhotovení vydá žadateli.

(3) Předáním peněz se rozumí jejich složení na zvláštní účet u banky, nebo pobočky zahraniční banky, označený „notářská úschova“, jehož majitelem je notář, (dále jen „zvláštní účet“) nebo jejich převedení na zvláštní účet bezhotovostním převodem. Jiným způsobem nelze peníze notáři předat. Není-li dán důvod pro odmítnutí tohoto úkonu, notář sdělí žadateli označení zvláštního účtu, popřípadě toto označení uvede v záznamu o žádosti.

§ 86

(1) Notář poté, kdy se od banky, nebo pobočky zahraniční banky, dozví, že peníze byly na jeho zvláštní účet složeny nebo převedeny, přijme je do notářské úschovy za účasti složitele; protokol o notářské úschově musí obsahovat

- a) jméno a příjmení notáře a jeho sídlo,
- b) identifikační údaje o složiteli a o příjemci a údaj o tom, jakým způsobem byla notářem ověřena totožnost složitele, popřípadě jeho zástupce,
- c) údaj o výši peněžní částky a o měnové jednotce,
- d) údaj o tom, že notář peníze přijal do notářské úschovy,
- e) lhůta stanovená složitelem pro vydání peněz příjemci, případně podmínky, stanovené složitelem pro vydání peněz příjemci,
- f) označení účtu u banky, nebo pobočky zahraniční banky, na který mají být peníze jejich bezhotovostním převodem ze zvláštního účtu vydány příjemci,
- g) označení účtu u banky, nebo pobočky zahraniční banky, na který mají být peníze jejich bezhotovostním převodem ze zvláštního účtu případně vráceny složiteli,
- h) doba sepsání protokolu,
- i) podpis složitele, podpis notáře a otisk jeho úředního razítka.

- (2) Mají-li být peníze předány do notářské úschovy za účelem zajištění závazku, musí být protokol o notářské úschově pořízen též za účasti příjemce a musí obsahovat mimo náležitostí uvedených v odstavci 1 písm. a) až d) a f) až i) dále
- a) údaj o tom, že peníze jsou předány do notářské úschovy za účelem zajištění závazku, označení závazku a skutečnosti, na které se závazek zakládá,
 - b) údaje o tom, za jakých podmínek a v jakých lhůtách mají být peníze vydány příjemci, případně vráceny složiteli (dále jen „údaje o vydání peněz z notářské úschovy“), popřípadě dobu, na kterou je notářskou úschovou závazek zajištěn,
 - c) podpis příjemce nebo jeho zástupce a údaj o tom, jakým způsobem byla notářem ověřena totožnost příjemce nebo jeho zástupce.
- (3) Protokol o notářské úschově podle odstavce 1 se vyhotovuje ve dvojím vyhotovení, z nichž jedno vyhotovení notář vydá složiteli. Protokol o notářské úschově podle odstavce 2 se vyhotovuje ve trojím vyhotovení; jedno vyhotovení notář vydá složiteli a příjemci.

§ 87

- (1) Notář příjemci vydá peníze z notářské úschovy bezhotovostním převodem na účet nebo účty označené v protokolu o notářské úschově ve stanovené lhůtě a po splnění stanovených podmínek. Notář postupuje obdobně, mají-li být peníze vráceny složiteli. Nebylo-li možno příjemci peníze na takový účet vydat a neoznačí-li příjemce na výzvu notáře ve lhůtě uvedené ve výzvě písemně s jeho úředně ověřeným podpisem nebo v dodatku k protokolu o notářské úschově jiný účet, notář vydá stanoveným způsobem peníze z notářské úschovy složiteli.
- (2) Mají-li být peníze vydány složiteli a nebylo-li možno mu peníze vydat na účet označený v protokolu o notářské úschově, notář vydá peníze složiteli způsobem se složitелеm dohodnutým. Jestliže složitel odmítne peníze převzít, má se za to, že je vůči notáři v prodlení, a notář uloží peníze do úschovy u soudu podle zvláštního právního předpisu.
- (3) O vydání peněz notář vyrozumí příjemce i složitela.

(4) Nepřijme-li notář úschovu, peníze vrátí složiteli.

§ 88

(1) Do doby vydání peněz z notářské úschovy příjemci náleží peníze v notářské úschově složiteli a dobou vydání se rozumí okamžik připsání na účet peněžní částky, která byla vydána příjemci postupem podle § 87, není-li v protokolu o notářské úschově stanoveno jinak.

(2) Jsou-li peníze předány do notářské úschovy za účelem zajištění závazku, notář při postupu podle obsahu protokolu o notářské úschově nemůže peníze vydat složiteli bez souhlasu příjemce, trvá-li lhůta pro splnění stanovených podmínek nebo jestliže byly splněny stanovené podmínky pro vydání peněz příjemci a dosud mu nebyly vydány, nebo trvá-li lhůta pro vydání peněz příjemci, popřípadě lhůta, na kterou byla notářská úschova dohodnuta, pokud nenastane skutečnost uvedená v § 87 odst. 1, na základě které se mají peníze vydat složiteli.

§ 89

Notář přijme do úschovy listiny, jestliže mu je předá žadatel za účelem vydání další osobě. V tomto případě postupuje přiměřeně podle § 85 až 88.

ODDÍL ŠESTÝ VYDÁVÁNÍ STEJNOPIŠŮ, OPISŮ, VÝPISŮ A POTVRZENÍ

§ 90

Z notářských zápisů se vydávají stejnopisy nebo prosté opisy. Z notářských zápisů o závětech lze vydat pouze prosté opisy; stejně se postupuje za života pořizovatele u notářských zápisů o listinách o správě dědictví, kterými byl

ustanoven správce dědictví nebo kterými byla listina o ustanovení správce dědictví odvolána.

§ 91

(1) Stejnopisy notářských zápisů se vydávají účastníkům právních úkonů, jichž se notářský zápis týká, není-li v notářském zápisu stanoveno jinak. Někomu jinému mohou být také vydány, jestliže všichni účastníci s tím souhlasí. Stejnopisy notářských zápisů o osvědčení se však vydávají všem osobám, které prokáží právní zájem na vydání.

(2) Notář, u kterého je uložen notářský zápis o listině o správě dědictví, vydá po úmrtí pořizovatele stejnopis tohoto notářského zápisu každému, kdo mu prokáže právní zájem a úmrtí toho, jehož majetku se listina o správě dědictví týká. Úmrtí lze prokázat pouze úmrtním listem nebo rozsudkem soudu o prohlášení za mrtvého nebo jejich úředně ověřeným opisem.

(3) Prosté opisy notářských zápisů lze vydat osobám, kterým lze vydat stejnopisy. Jiným osobám lze prosté opisy vydat jen se souhlasem osob, kterým lze vydat stejnopisy.

(4) Prosté opisy notářských zápisů o závětech a o listinách o správě dědictví lze vydat jen jejich pořizovateli nebo osobě, která je ustanovována správcem dědictví, nebo jejich zmocněnci, který se vykáže plnou mocí s úředně ověřeným podpisem zmocnitele.

§ 92

(1) Stejnopis notářského zápisu musí doslovně souhlasit s notářským zápisem. Obsahuje také opisy plných mocí a ostatních příloh notářského zápisu.

(2) Doložka o ověření stejnopisu notářského zápisu obsahuje údaje o tom, že se stejnopis shoduje doslovně s notářským zápisem, komu je stejnopis určen a kdy

byl stejnopis vyhotoven. Notář doložku podepíše a připojí otisk úředního razítka notáře.

§ 93

(1) Z notářského zápisu lze vydat výpis. Výpis z notářského zápisu se může týkat i jen některých samostatných právních jednání nebo jen některých skutečností uvedených v notářském zápisu. Při vydávání výpisů se použije přiměřeně postup týkající se vydávání stejnopisů.

(2) Výpis podle odstavce 1 nesmí zpochybnit obsah notářského zápisu, z něhož byl vydán.

§ 94

(1) Notář může vydat potvrzení o skutečnostech známých z jeho spisů. Potvrzení se vydává účastníkům a dále osobám, které ho potřebují k uplatnění nebo hájení svých práv, pokud s tím účastníci projeví souhlas.

(2) Potvrzení vyjadřuje stručně a výstižně skutečnosti, které se potvrzují, údaj o tom, komu a k jakému účelu bylo vydáno, datum vyhotovení, otisk úředního razítka notáře a podpis notáře.

§ 94a

Stejnopisy notářských zápisů, prosté opisy notářských zápisů, výpisy z notářských zápisů a potvrzení o skutečnostech známých ze spisů mohou být vydány i v elektronické podobě. Stejnopisy notářských zápisů, výpisy z notářských zápisů a potvrzení o skutečnostech známých ze spisů vydávané v elektronické podobě se opatří uznávaným elektronickým podpisem podle zvláštního právního předpisu^{5b)} toho, kdo je vydal. Podpisem podle § 92 odst. 2 a § 94 odst. 2 se v tomto případě rozumí uznávaný elektronický podpis. Otisk úředního razítka notáře podle § 92 odst. 2 a § 94 odst. 2 se nevyžaduje.

ČÁST SEDMÁ
MANIPULACE SE SPISY
A NOTÁŘSKÝMI ZÁPISY
A JEJICH ÚSCHOVA

§ 95

(1) Účastníci, jejich zástupci a právní nástupci mohou nahlížet do spisů a činit si z nich výpisy a opisy.

(2) Někdo jiný než osoba uvedená v odstavci 1 může nahlížet do spisů a činit si z nich výpisy a opisy, jsou-li pro to vážné důvody a oprávněné zájmy účastníků tím nemohou být dotčeny. Při výkonu tohoto oprávnění těmi, jimž je podle § 96 povinen zapůjčit spisy, notář nezjišťuje splnění podmínek uvedených ve větě první. Ti, jimž je notář povinen zapůjčit spisy podle § 96, mohou rovněž nahlížet do evidenčních pomůcek notáře, týkajících se notářské činnosti, zejména do příslušného svazku ověřovací knihy, a činit z nich opisy a výpisy.

(3) Do spisů týkajících se činnosti podle § 3 odst. 1 může nahlížet jen klient, a jiné osoby jen s jeho souhlasem.

(4) Osoby uvedené v odstavcích 1 až 3 nahlízejí do spisů v kanceláři notáře a pod jeho dohledem nebo pod dohledem jím pověřeného pracovníka. O nahlédnutí se ve spise učiní záznam.

§ 96

Notář zapůjčí své spisy a evidenční pomůcky, zejména příslušný svazek ověřovací knihy, týkající se notářské činnosti na základě písemné žádosti ministerstvu, Komoře, příslušné notářské komoře, soudům, soudním komisařům^{5c)}, orgánům činným v trestním řízení, finančním orgánům a znalcům ustanoveným v řízení před státním orgánem, pokud nemohou podat znalecký

posudek bez znalosti spisu. Spisy týkající se činnosti podle § 3 odst. 1 zapůjčí jen se souhlasem klienta.

§ 97

(1) Notář rekonstruuje na návrh účastníků spisy, které byly zcela nebo zčásti zničeny nebo se ztratily. Notář může provést rekonstrukci i bez návrhu.

(2) Notář pořídí ověřené opisy písemností, které si zapůjčí od účastníků, jejich právních zástupců nebo právních nástupců účastníků, od soudu, katastrálního úřadu či od jiného orgánu, od jiného notáře či od znalce. Na opisech uvede doložku o tom, že písemnost nastupuje místo zničené nebo ztracené listiny.

(3) Notář může rovněž provést potřebné šetření o obsahu listiny, zejména vyslechne účastníky, popřípadě jejich právní nástupce. O výsledku šetření sepíše protokol, v němž uvede všechny okolnosti, které zjistil při svém šetření, a zachytí obsah sdělení účastníků nebo jejich právních nástupců.

§ 98

Notář ukládá spisy skončených věcí odděleně podle jejich jednotlivých druhů ve své kanceláři.

§ 99

O nahlížení do notářských zápisů platí obdobně úprava § 95, není-li stanoveno jinak.

§ 100

(1) Do notářského zápisu o závěti za života pořizovatele má právo nahlížet pouze pořizovatel.

(2) Do notářského zápisu o listině o správě dědictví za života jeho pořizovatele má právo nahlížet pouze pořizovatel a jím ustanovený správce dědictví.

§ 101

(1) Notář zapůjčí notářský zápis jen soudu, soudnímu komisaři^{5c)}, ministerstvu, Komoře, příslušné notářské komoře na jejich žádost. Notářský zápis o závěti nebo notářský zápis o listině o správě dědictví však nesmí být za života pořizovatele zapůjčen nikomu.

(2) Notář založí namísto zapůjčeného notářského zápisu jeho ověřený opis s připojením žádosti, na jejímž základě byl notářský zápis vydán.

(3) Je-li prvopis notářského zápisu zapůjčen podle odstavce 1, může notář vydávat stejnopisy, z ověřeného opisu založeného podle odstavce 2. To neplatí, jestliže soud, ministerstvo, Komora nebo příslušná notářská komora toto vydávání pozastavily.

§ 102

Notář ukládá notářské zápisy pod uzávěrou v kovové skříni odděleně od spisů.

§ 103

(1) Notář, který byl jmenován do uvolněného notářského úřadu, převezme do úschovy notářské zápisy, spisy, předměty úschov a evidenční pomůcky notáře, který zemřel nebo který byl odvolán.

(2) Úřední razítka notáře, který zemřel nebo byl odvolán, převezme příslušná notářská komora.

§ 104

(1) Je-li uvolněný notářský úřad zrušen podle § 8, převezme do úschovy věci uvedené v § 103 odst. 1 notář, kterého určí příslušná notářská komora.

(2) O převzetí úředních razítek platí § 103 odst. 2.

§ 105

Notář, který převzal do úschovy notářské zápisy a spisy podle § 103 a 104, vydává z nich stejnopisy, opisy, výpisy a potvrzení. O nahlížení a zapůjčení těchto notářských zápisů a spisů platí § 95 a následující.

ČÁST OSMÁ ODMĚNA NOTÁŘE

§ 106

Za činnost notáře náleží notáři odměna, náhrada za promeškaný čas a náhrada hotových výdajů, a je-li notář plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“), rovněž částka odpovídající této dani, kterou je notář povinen z odměny a z náhrad odvést podle zvláštního právního předpisu.^{5d)}

§ 107

Podrobnosti o výši a způsobu určení odměny a hotových výdajů stanoví ministerstvo obecně závazným právním předpisem.

§ 108

Odměnu notáře, náhradu za promeškaný čas, náhradu hotových výdajů, a je-li notář plátcem daně, rovněž částku odpovídající této dani, kterou je notář povinen z odměny a z náhrad odvést podle zvláštního právního předpisu,^{5d)} platí ten, kdo žádá o provedení notářského úkonu. Je-li plátců více, platí odměnu společně a nerozdílně.

§ 109

Notář má právo vyžadovat složení přiměřené zálohy na odměnu a na náhradu hotových výdajů.

ČÁST DEVÁTÁ

POSKYTOVÁNÍ ÚDAJŮ ZE ZÁKLADNÍHO REGISTRU OBYVATEL A AGENDOVÉHO INFORMAČNÍHO SYSTÉMU EVIDENCE OBYVATEL

§ 109a

(1) Ministerstvo vnitra poskytuje notářům pro potřeby úkonů, které vykonávají z pověření soudu podle jiného právního předpisu²⁾,

a) ze základního registru obyvatel⁶⁾ referenční údaje o subjektech údajů⁷⁾, a to v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup,

b) z agendového informačního systému evidence obyvatel⁸⁾ údaje o obyvatelích, a to v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup,

c) z registru rodných čísel⁹⁾ údaje o fyzických osobách, kterým bylo přiděleno rodné číslo, avšak nejsou uvedeny v písmenu b); pokud to umožňuje technický stav registru rodných čísel, poskytují se tyto údaje pouze v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(2) Poskytovanými referenčními údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou údaje o

a) příjmení,

b) jménu, popřípadě jménech,

c) adrese místa pobytu,

d) datu, místu a okrese narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datu, místu a státu, kde se narodil,

e) datu, místu a okrese úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, o dni, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datu nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,

f) státním občanství, popřípadě více státních občanstvích.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou údaje o státních občanech České republiky a o bývalých státních občanech, kteří pozbyli státní občanství České republiky, a to

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,

b) datum narození,

c) pohlaví,

d) místo a okres narození; u státního občana České republiky, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se narodil,

e) rodné číslo,

f) státní občanství, popřípadě více státních občanství,

g) adresa místa trvalého pobytu, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu, popřípadě také adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti podle jiného prvního předpisu,

h) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům, jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo opatrovníka; nebylo-li opatrovníkovi rodné číslo přiděleno, datum, místo a okres narození; je-li opatrovníkem ustanoven orgán místní správy, jeho název a sídlo,

i) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné číslo otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce; v případě, že jeden z rodičů nebo jiný zákonný zástupce nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození; je-li jiným zákonným zástupcem dítěte právnická osoba, název a adresa sídla,

j) rodinný stav, datum, místo a okres uzavření manželství, došlo-li k uzavření manželství mimo území České republiky, místo a stát, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení manželství za neplatné, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neexistenci manželství, datum zániku manželství smrtí jednoho z manželů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z manželů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den,

který manžel prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o rozvodu manželství,

k) datum a místo vzniku registrovaného partnerství, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neplatnosti nebo o neexistenci registrovaného partnerství, datum zániku registrovaného partnerství smrtí jednoho z registrovaných partnerů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z registrovaných partnerů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který partner prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o zrušení registrovaného partnerství,

l) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo manžela nebo registrovaného partnera; je-li manželem nebo registrovaným partnerem fyzická osoba, která nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení manžela nebo registrovaného partnera a datum jeho narození,

m) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo dítěte; je-li dítě cizinec, který nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení dítěte a datum jeho narození,

n) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, poskytně se datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo,

o) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který občan prohlášený za mrtvého nepřežil.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou údaje o cizincích, kteří jsou obyvateli, a to

a) jméno, popřípadě jména,

b) příjmení,

c) rodné číslo; není-li přiděleno rodné číslo, datum narození.

(5) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě rodné příjmení,

- b) rodné číslo,
- c) v případě změny rodného čísla původní rodné číslo,
- d) den, měsíc a rok narození,
- e) místo a okres narození; u fyzické osoby narozené v cizině stát, na jehož území se narodila.

(6) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(7) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

ČÁST DESÁTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 110

(1) Státní notáři, kteří byli ke dni účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru k příslušnému krajskému soudu, se stávají tímto dnem, pokud s tím souhlasí, notáři podle tohoto zákona v obvodu okresního soudu, v jehož obvodu ke dni účinnosti tohoto zákona byli ve funkci státního notáře.

(2) Ministr zřídí ke dni účinnosti tohoto zákona v obvodu každého okresního soudu notářské úřady v počtu odpovídajícím počtu notářů podle odstavce 1.

§ 111

(1) Do doby ustanovení orgánů notářských komor vykonávají jejich funkce krajské soudy. Do doby ustanovení Komory vykonává její funkce ministerstvo.

(2) Krajské soudy svolají nejpozději do 30 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona ustanovující zasedání kolegií notářských komor, které zvolí orgány notářských

komor a delegáty sněmu. Ministerstvo svolá nejpozději do 90 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona ustavující zasedání sněmu, které zvolí orgány Komory.

§ 112

(1) Ministr na návrh Komory může po dobu dvou let ode dne účinnosti tohoto zákona zcela započítat do notářské praxe podle § 7 odst. 2 jinou právní praxi.

(2) Notářská komora může po dobu dvou let ode dne účinnosti tohoto zákona započítat do doby podle § 26 odst. 2 dobu výkonu jiné obdobné činnosti.

§ 113

Stejnopisy, opisy a výpisy z notářských zápisů sepsaných státním notářstvím a potvrzení ze spisů vedených v nerozhodovací činnosti státního notářství, které jsou uloženy u okresního soudu, vydává notář se sídlem v sídle tohoto okresního soudu, který byl pro příslušný kalendářní rok určen notářskou komorou.

§ 114

Předseda okresního soudu rozdělí stejnoměrně mezi notáře v obvodu okresního soudu závěti, které byly uloženy do úschovy státního notářství. O úschově závěti vyrozumí pořizovatele na jeho žádost. Notář postupuje podle § 84.

§ 115

Zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

V § 11 odst. 1 se vypouštějí slova „a notářství“.

§ 116

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

Poznámky pod čarou:

- 1) § 38 zákona č. **99/1963 Sb.**, občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.
- 2) Např. občanský soudní řád.
 - 2a) Zákon č. **365/2000 Sb.**, o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
 - 3) § 250l a násl. občanského soudního řádu.
 - 3a) Zákon č. **300/2008 Sb.**, o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.
 - 4) vypuštěno
 - 4a) § 143a občanského zákoníku.
 - 4b) § 274 písm. i) občanského soudního řádu.
 - 4c) Zákon č. 36/1967 , o znalcích a tlumočnících, ve znění zákona č. 322/2006
 - 4d) § 4 zákona č. **82/1998 Sb.**, o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, ve znění pozdějších předpisů.
 - 4e) § 200ua občanského soudního řádu.
 - Čl. 2 až 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 ze dne 21. 4. 2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky.
 - 4f) Zákon č. **627/2004 Sb.**, o evropské společnosti.
- 5) Zákon č. **191/1950 Sb.**, zákon směnečný a šekový, ve znění zákona č. **29/2000 Sb.**
Zákon č. **365/2000 Sb.**, o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
 - 5a) § 27a odst. 2 písm. a) obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.
 - 5b) Zákon č. 227/2000 , o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů.
 - 5c) § 38 odst. 1 občanského soudního řádu.
 - 5d) Zákon č. **235/2004 Sb.**, o dani z přidané hodnoty.

- 6) Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech.
- 7) Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.
- 8) Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 9) Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.

Poznámky:

znění čl. VII zákona č. 7/2009 Sb.

Čl. VII

Přechodné ustanovení

Kárné řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

znění čl. VI zákona č. 554/2004 Sb.

Čl. VI

1. Ustanoveními tohoto zákona se řídí i právní vztahy vzniklé přede dnem nabytí jeho účinnosti; vznik těchto právních vztahů, jakož i nároky z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.

2. Ustanovení § 369a obchodního zákoníku, ve znění tohoto zákona, se nepoužije na vztahy založené smlouvami uzavřenými přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Podle dosavadních právních předpisů se posuzuje zánik prokury podle § 14 obchodního zákoníku, obchodní plné moci podle § 15 obchodního zákoníku a plné moci k nakládání s peněžními prostředky na účtu podle § 710 obchodního zákoníku, udělených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, ledaže zmocnitel po dni nabytí účinnosti tohoto zákona písemným právním úkonem s úředně ověřeným podpisem prohlásí, že

a) jím udělená prokura nebo obchodní plná moc nezanikají po jeho smrti; v případě prokury je prokurista povinen postupovat obdobně podle § 14 odst. 7 obchodního zákoníku a osoba zmocněná obchodní plnou mocí postupovat obdobně podle § 15 odst. 3 obchodního zákoníku,

b) jím udělená plná moc k nakládání s peněžními prostředky na jeho účtu nezaniká po jeho smrti; je-li prohlášení majitele účtu učiněno před bankou, úřední ověření podpisu se nevyžaduje.

4. Pokud došlo k obnovení účasti společníka ve společnosti podle ustanovení § 148 odst. 4 obchodního zákoníku přede dnem účinnosti tohoto zákona, a pokud společníkovi v důsledku toho vznikl závazek nahradit společnosti vypořádací podíl a společník tento vypořádací podíl společnosti nenahradí do dvou měsíců od účinnosti tohoto zákona, jeho účast ve společnosti zanikne.

znění čl. IV zákona č. 317/2001 Sb.

Čl. IV

Přechodná ustanovení

1. Ustanoveními čl. I tohoto zákona se řídí i právní vztahy vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; vznik těchto právních vztahů, jakož i nároky z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.
2. Řízení o soudním prodeji zástavy podle dosavadních § 200y, 200z a 200aa občanského soudního řádu a řízení o výkon rozhodnutí o prodeji zástavy zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

znění čl. VII zákona č. 370/2000 Sb.

Čl. VII

Společná ustanovení

1. Užívají-li právní předpisy pojem „základní jmění“, rozumí se tím „základní kapitál“.
2. Užívají-li právní předpisy pojem „zapisované základní jmění“, rozumí se tím „zapisovaný základní kapitál“.
3. Užívají-li právní předpisy účinné před 1. lednem 2001 pojem „obchodní jméno“, rozumí se tím podle povahy věci „obchodní firma“ nebo „firma, jméno a příjmení fyzické osoby včetně dodatku, nebo název právnické osoby“.

4. Užívá-li tento zákon pojem „roční účetní závěrka“, rozumí se tím „řádná účetní závěrka“.

znění Hlavy II Části dvanácté zákona č. 30/2000 Sb.

HLAVA II

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ K ČÁSTI DRUHÉ

1. Do Centrální evidence závětí vedené Notářskou komorou České republiky se zapíší závěti, listiny o vydědění a listiny o odvolání těchto úkonů sepsané notářskými zápisy státního notářství v době do 31. prosince 1992; tyto závěti nadále zůstávají uloženy u okresních soudů.

2. Do Centrální evidence závětí vedené Notářskou komorou České republiky se zapíší též závěti, které byly sepsány notářským zápisem nebo které notář převzal do úschovy před účinností tohoto zákona.

3. Okresní soudy předají Notářské komoře České republiky kopii své evidence neprohlášených závětí nejpozději do šesti měsíců od účinnosti tohoto zákona. Do doby předání budou provádět šetření v evidenci neprohlášených závětí pro účely řízení o dědictví okresní soudy podle dosavadních předpisů.